Ο ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ
ΕΝ ΟΡΙΣΜΩι ΚΑΙ ΕΝ ΣΥΓΚΡΙΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΝ

Ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ «Ἐμπρὸς» τῆς 14 Δεκεμβρίου ἐδημοσιεύθη ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ ἐν Ἀθήναις κέντρου τοῦ ἑλληνικοῦ Τεκτονισμοῦ ἢ Μασονισμοῦ ἀπάντησις εἰς τὴν κατὰ τῶν Μασόνων ἐγκύκλιον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν, ἀμυνομένη ὑπὲρ τῆς προσβληθείσης Μασονίας, καὶ ψέγουσα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ὡς ζηλώσαντα τὴν δόξαν τοῦ διδασκάλου του Μακράκη, ὅστις πρῶτος κατεπολέμησε τὸν ἐπίβουλον τοῦτον τοῦ ἔθνους καὶ δόλιον ἐχθρόν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ζήτημα τοῦ Μασονισμοῦ ἐπανέρχεται οὕτως αὖθις εἰς τὴν δημοσιότητα, ὑποχρεούμεθα καὶ πάλιν νὰ ἐλέγξωμεν τὴν φύσιν αὐτοῦ ἐν ὁρισμῷ καὶ ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν ἐν Ἑλλάδι Ὀρθόδοξον Χριστιανισμόν, ἵνα διαφωτισθῇ τὸ ἔθνος περὶ τοῦ πρακτέου ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ συμφώνως πρὸς τοὺς κειμένους νόμους καὶ τὸν συνταγματικὸν χάρτην. Καὶ πρῶτον φέρε ἐρωτήσωμεν, τίς ἐστιν ὁ ἐν Ἑλλάδι Ὀρθόδοξος Χριστιανισμός, καθ' οὗ ἀντιστρατεύεται δολίως καὶ ὑπούλως ὁ ἐν Ἑλλάδι Τεκτονισμὸς ἢ Μασονισμός.

Ὁ ἐν Ἑλλάδι Ὀρθόδοξος Χριστιανισμός, κατὰ τὸ σύμβολον τῆς ἐν Νικαίᾳ πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, πιστεύει εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων, καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ εἰς τὴν μίαν ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, ἧς θεμέλιον καὶ κεφαλὴ ὁ Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ δι' ὃν τὰ πάντα. Κατὰ τὴν πίστιν ταύτην μέγας ἀρχιτέκτων τοῦ σύμπαντός ἐστιν ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, καθὼς καὶ ὁ Προφητάναξ λέγει· «Τῷ Λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ Πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα

»ἡ δύναμις αὐτῶν.» Ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ σύμπαντος, αὐτός ἐστι καὶ ἀρχιτέκτων τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, ἧς θεμέλιον καὶ κεφαλὴ ὁ Χριστός, καθὼς μαρτυροῦσιν οἱ ἑξῆς λόγοι τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου. «Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδε»δοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντιμον, καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι »ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικός, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι »πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. »Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ Γραφῇ· Ἰ δ ο ὺ τ ί θ η μ ι ἐ ν Σ ι ὼ ν λ ί θ ο ν »ἀ κ ρ ο γ ω ν ι α ῖ ο ν, ἐ κ λ ε κ τ ό ν, ἔ ν τ ι μ ο ν, κ α ὶ ὁ π ι σ τ ε ύ ω ν »ἐ π' α ὐ τ ῷ ο ὐ μ ὴ κ α τ α ι σ χ υ ν θ ῇ. Ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πι»στεύουσιν, ἀπειθοῦσι δέ, λ ί θ ο ν ὃ ν ἀ π ε δ ο κ ί μ α σ α ν ο ἱ ο ἰ»κ ο δ ο μ ο ῦ ν τ ε ς, ο ὗ τ ο ς ἐ γ ε ν ή θ η ε ἰ ς κ ε φ α λ ὴ ν γ ω»ν ί α ς, καί, λ ί θ ο ς π ρ ο σ κ ό μ μ α τ ο ς, κ α ὶ π έ τ ρ α σ κ α ν»δ ά λ ο υ· οἳ προσκόπτουσι τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες, εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν. »Ὑμεῖς δὲ γ έ ν ο ς ἐ κ λ ε κ τ ό ν, β α σ ί λ ε ι ο ν ἱ ε ρ ά τ ε υ μ α, »ἔ θ ν ο ς ἅ γ ι ο ν, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγεί»λητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐ»τοῦ φῶς.» Κατὰ τοὺς Ἀποστολικοὺς καὶ Γραφικοὺς τούτους λόγους ὁ ἐν Ἑλλάδι Ὀρθόδοξος Χριστιανισμὸς ὁρίζεται ο ἰ κ ο δ ο μ ὴ κ α ὶ ο ἶ κ ο ς τ ο ῦ ἑ ν ὸ ς κ α ὶ μ ό ν ο υ ἀ λ η θ ι ν ο ῦ Θ ε ο ῦ, θ ε μ έ λ ι ο ν ἔ χ ο υ σ α κ α ὶ κ ε φ α λ ὴ ν τ ὸ ν Χ ρ ι σ τ ό ν, πρὸς ὃν πάντες συνδέονται διὰ τῆς εἰς αὐτὸν πίστεως καὶ πειθαρχίας καὶ ὑπακοῆς κατὰ πᾶσαν τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ καὶ νομοθεσίαν. Φέρε δὲ νῦν ἐρωτήσωμεν, καὶ τίς ἐστιν ὁ ἐν Ἑλλάδι ἐλεύθερος Τεκτονισμός, ὁ ἐν τῷ σκότει τῆς νυκτὸς ἐργαζόμενος, καὶ καυχώμενος ὅτι ἐργάζεται εἰς τὸν ἀλληλοφωτισμὸν διὰ τοῦ ἀληθινοῦ φωτός, τοῦ πράγματι φωτίζοντος πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον ! ! !

«***Τὸ 12ον ἄρθρον τοῦ θεμελιώδους ἡμῶν νόμου*** (λέγει ἡ Τεκτονικὴ ἀπάντησις πρὸς τὴν ἐγκύκλιον) ***περιέχει τάδε· Ὁ τεκτονισμὸς πρεσβεύει ἀνέκαθεν τὴν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος καὶ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς.***»

Ἀλλ' εἷς ἐστιν ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ σύμπαντος, καὶ οὐ δύο, καὶ οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἡ Τριὰς ἡ ὁμοούσιος καὶ ἀχώριστος. Ἄρα ἡ Μασονία ἀρνεῖται τὸν ἀληθῆ Θεὸν καὶ μόνον ἀρχιτέκτονα τοῦ σύμπαντος, καὶ πρεσβεύει ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατον Θεόν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ ὁποίου ἐργάζεται, οἰκοδομοῦσα τὸν ναὸν αὐτοῦ ἐκ πλανωμένων καὶ ἐσκοτισμένων ἀνθρώπων· διότι ὁ Χριστός ἐστι τὸ φῶς τοῦ κόσμου καὶ τὸ φῶς

τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἡ δὲ Μασονία οὐ φωτίζεται ἐκ τοῦ Χριστοῦ, καθὼς ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἀλλὰ σκοτίζεται καὶ πλανᾶται ἐκ τοῦ ἐχθροῦ τοῦ Χριστοῦ Διαβόλου, ἐξ οὗ πᾶν ψεῦδος καὶ πᾶσα πλάνη ἐν τοῖς ἀνθρώποις. Διὰ τοῦτο καὶ ὁρίζεται, **οἰκοδομὴ τοῦ οἴκου τοῦ Διαβόλου ἐκ πλανωμένων καὶ ἐσκοτισμένων ἀνθρώπων, ἀγνοούντων τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλεν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐργαζομένων.** Οὕτως ὁριζομένη ἡ Μασονία ἐκ τῆς οὐσιώδους βάσεως αὐτῆς, καταφαίνεται φύσει ἐναντία καὶ ἀντίθετος πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἧς θεμέλιον καὶ κεφαλὴ ὁ Χριστός, ὁ ὢν μετ' αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, ὁ ἔχων πᾶσαν ἐξουσίαν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Ἐκκλησία Ὀρθόδοξος καὶ Μασονία εἰσὶ δύο οἰκοδομαὶ φύσει ἐναντίαι, ἐχθρικαὶ καὶ πολέμιαι, ἀνήκουσαι ἡ μὲν εἰς τὸν Χριστόν, τὸν ἀληθινὸν ἀρχιτέκτονα τοῦ σύμπαντος, ἡ δὲ εἰς τὸν Διάβολον, τὸν ἀρχιτέκτονα πάντων τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν. Ἡ δὲ ἐναντιότης καὶ ἐχθρότης τῶν δύο τούτων οἰκοδομῶν καὶ τεκτονισμῶν καταφαίνεται καὶ ἐξ ὧν λέγουσιν οἱ ἐλεύθεροι Τέκτονες, ἀμυνόμενοι κατὰ τῆς ἐγκυκλίου. Λέγουσι δέ·

«Ὁ τεκτονισμὸς μὲ τὴν ἀπαράμιλλον μυστικότητά του, τὴν ὁποίαν τόσον κούφως κακίζει ὁ Ἱεράρχης, ὑπενόμευσε τὴν παπικὴν δύναμιν διὰ τῆς μυστικῆς διδαχῆς τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν λοιπῶν φώτων, ἅτινα σήμερον ἐλευθέρως καταυγάζουσι τὴν οἰκουμένην.»

Ἀλλ' ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καυχᾶται διὰ τὴν παρρησίαν, μεθ' ἧς ἐλάλησε τῷ κόσμῳ, λέγων ἐνώπιον τοῦ ἀνακρίνοντος αὐτὸν ἀρχιερέως· «Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδί»δαξα ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντοθεν οἱ Ἰουδαῖοι »συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. Τί με ἐπερωτᾷς; Ἐπε»ρώτησον τοὺς ἀκηκοότας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς. Ἴδε οὗτοι οἴδασιν ἃ »εἶπον ἐγώ.» Λοιπὸν ἡ ἀπαράμιλλος μυστικότης τῶν Μασόνων δὲν ἀντίκειται πρὸς τὴν ἀπαράμιλλον παρρησίαν τοῦ Χριστοῦ, ὃς ἐν κρυπτῷ ἐλάλησεν οὐδέν; Ἔτι ὁ Χριστὸς λέγει· «Τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς »τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· »ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ »φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ· »ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ »ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἐστιν εἰργασμένα.» Ἆρα τὴν ἀπαράμιλλον μυστικότητα τοῦ Τεκτονισμοῦ ἢ Μασονισμοῦ κακίζει οὐχὶ ὁ Ἱεράρχης τῶν

Πατρῶν, ἀλλ' ὁ Μέγας ἡμῶν Ἀρχιερεὺς καὶ Βασιλεὺς καὶ Διδάσκαλος πάσης ἀληθείας, ὁ Κύριος Ἰησοῦς καὶ ἀληθὴς ἀρχιτέκτων τοῦ σύμπαντος, καθ' οὗ ἡ Μασονία ἀντιτάσσει τὸν ψευδῆ, εἰς ὃν ὁρκίζονται οἱ Μασόνοι, τὸν ἀληθῆ ἀγνοοῦντες. Οἱ ἐν Ἑλλάδι ἐλεύθεροι Τέκτονες, εὑρισκόμενοι μεταξὺ τοῦ φωτὸς τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ σκότους τοῦ Διαβόλου, ἠγάπησαν μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς, ὅτι πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. Πράττουσι τὰ φαῦλα, καὶ διὰ τοῦτο μισοῦσι τὸ φῶς, καὶ φρεναπατώμενοι καλοῦσι τὸ σκότος φῶς, καὶ τὸ φῶς καλοῦσι σκότος. Ἀλλ' οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ φῶς σκότος, καὶ τὸ σκότος φῶς· τὸ πονηρὸν καλόν, καὶ τὸ καλὸν πονηρόν· τὸ γλυκὺ πικρόν, καὶ τὸ πικρὸν γλυκύ. Οἱ διεστραμμένοι καὶ πεπωρωμένοι τὴν καρδίαν διεστραμμένα καὶ λαλοῦσι. Οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἀλλὰ ψεῦδος καὶ δόλος καὶ ἀπάτη· διότι καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν Διάβολος δόλιος καὶ ψεύστης καὶ ἀπατεών. Τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν, καὶ πρὸς τοὺς ὁμοίους ἀνθρώπους, δὲν τὰ ἐδίδαξεν ὁ Χριστὸς παρρησίᾳ, καὶ δὲν εἶναι ἀναγεγραμμένα εἰς τὸ παγκόσμιον αὐτοῦ Εὐαγγέλιον, ἀλλὰ τὰ ἐδίδαξε μυστικῶς ὁ σκότιος Μασονισμός, καὶ ἐξ αὐτοῦ σήμερον καταυγάζουσι τὴν οἰκουμένην; Αἰδώς, Ἀργεῖοι! αἰδώς! Αἰσχύνεσθε, ὦ ψεῦσται μαθηταὶ τοῦ ἀρχιψεύστου Διαβόλου, τηλικαύτην ψευδολογίαν ψευδόμενοι. Τὸ πρῶτον δικαίωμα παντὸς ἀνθρώπου φύσει ἁμαρτωλοῦ εἶναι τοῦτο, νὰ πιστεύσῃ εἰς τὸν Χριστόν, νὰ βαπτισθῇ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νὰ τηρήσῃ τὰς ἐντολὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ σωθῇ ἐκ τῆς αἰωνίου κολάσεως. Τοῦτο δὲ τὸ δικαίωμα καταπολεμεῖ ἡ Μασονία, ἐπιβάλλουσα ὅρκον εἰς τὸν ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατον ἀρχιτέκτονα τοῦ σύμπαντος, καὶ ποιοῦσα τὸν ὁρκιζόμενον ἄξιον τῆς ὀργῆς τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀσβέστου πυρὸς τῆς αἰωνίου κολάσεως. Εἶναι λοιπὸν ἡ Μασονία εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Διαβόλου ψυχοκτόνον καὶ ἀνθρωποκτόνον ὄργανον, κεκρυμμένον, καὶ λανθάνον τοὺς μὴ ἔχοντας τὸν φωτισμὸν τοῦ Χριστοῦ, ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τῆς φιλανθρωπίας περὶ τὴν περιποίησιν τοῦ φύσει θνητοῦ καὶ φθαρτοῦ σώματος. Ὁ Χριστὸς διὰ τῆς Ἐκκλησίας σώζει τὸν ἄνθρωπον· ὁ δὲ Διάβολος τὸν ἀποκτείνει διὰ τῆς Μασονίας, ποιῶν αὐτὸν ἄξιον τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ πυρὸς τῆς αἰωνίου κολάσεως. Εἶναι λοιπὸν δυνατὸν οἱ δύο οὗτοι ἀντίθετοι τεκτονισμοί, ὁ Χριστιανικὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ ἀντιχριστιανικὸς τῆς Μασονίας, νὰ συνυπάρχωσιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους, χωρὶς νὰ συγκρούωνται καὶ νὰ μάχωνται εἰς ἀναίρεσιν ἀλλήλων; εἶναι δυνατὸν εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος νὰ ἀνήκῃ καὶ εἰς τὴν Ἐκκλη-

σίαν καὶ εἰς τὴν Μασονίαν, καὶ εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὸν πολέμιον τοῦ Χριστοῦ Διάβολον; Ἐκεῖνος δὲ ὁ Χριστιανός, ὅστις εἰσῆλθεν εἰς τὴν στοὰν τῶν Μασόνων καὶ ὤμοσε τὸν ὅρκον εἰς τὸν ψευδῆ ἀρχιτέκτονα τοῦ σύμπαντος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν εἰς τὸν μέγαν ἀρχιτέκτονα τῶν κακῶν Βεελζεβούλ, οὐχὶ ἐγένετο ἀρνητὴς τοῦ Χριστοῦ καὶ ὑπήκοος τοῦ Διαβόλου, ψυχῇ τε καὶ σώματι εἰς αὐτὸν ἀνήκων; Ἆρα ἡ ἐν Ἑλλάδι Μασονία ἐνεργεῖ προσηλυτισμὸν ἄρδην ἀνατρεπτικὸν τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας τοῦ ἔθνους, ὃν τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἀπαγορεύει καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἀνεγνωρισμένας θρησκείας. Ἡ δὲ Μασονία εἶναι μυστικὴ ἑταιρεία, ἧς τὴν ὕπαρξιν ἀπαγορεύουσιν οἱ κείμενοι νόμοι. Ὁ δὲ βασιλεὺς μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Συντάγματος ὤμοσε τὸν ἑξῆς ὅρκον. «Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ »Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν »τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Ἑλ»ληνικοῦ ἔθνους κλπ.» Προστατεύει δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν θρησκείαν τοῦ ἔθνους διὰ τῶν ὑπευθύνων ὑπουργῶν, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ καταδιώκωσι τὸν προσηλυτισμόν, καὶ πᾶσαν δολίαν ἐπιβουλὴν κατὰ τῆς θρησκείας τοῦ ἔθνους. Ἐκεῖνος δὲ ὁ ὑπουργός, ἢ ἐκείνη ἡ Κυβέρνησις, ἥτις προστατεύει τὴν ἀντιχριστιανικὴν ἑταιρείαν τῶν Μασόνων ἐπὶ ἀνατροπῇ τῆς θρησκείας τοῦ ἔθνους, σαλεύει τὰ θεμέλια τῆς βασιλείας, καὶ προκαλεῖ ἐσωτερικὸν ἐμφύλιον πόλεμον μεταξὺ τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν καὶ τῶν ἀρνησιχρίστων Μασόνων. Ἐπειδὴ δὲ τὸ Μασονικὸν ζήτημα ἠγέρθη νῦν ἐν ἡμέραις βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, καὶ οἱ ἐπίσκοποι τοῦ Κράτους, καὶ ὅλοι οἱ ἱερεῖς ὀφείλουσι νὰ προτρέψωσι τὸν λαὸν νὰ ψηφίσῃ βουλευτὰς μόνον ἐκείνους, οἵτινες θὰ ὑποσχεθῶσιν ἐπισήμως ὅτι, ἐρχόμενοι εἰς τὴν Βουλήν, θὰ ὑποχρεώσωσι τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐφαρμόσῃ τοὺς κειμένους νόμους κατὰ ἑταιρείας ἀντιχριστιανικῆς, ἐπιβούλου, καὶ δολίας, καὶ ἀνατρεπτικῆς τῆς θρησκείας τοῦ ἔθνους.

Λέγουσιν οἱ Μασόνοι κατὰ τῆς ἐγκυκλίου ἀμυνόμενοι· «**Τώρα δέ, ἀφοῦ τὰ πράγματα ἐξωθεῖ ὁ Σεβασμιώτατος εἰς τὰ ἄκρα, πρέπει καὶ ὁ τεκτονισμὸς ἐξ ἀνάγκης νὰ ἀνασύρῃ μικρὰν τοῦ πέπλου του πτυχήν, καὶ νὰ δείξῃ μερικὰς τῶν ὑπ' αὐτοῦ πρεσβευομένων ἀρχῶν πρὸς τὸ πολὺ πλῆθος, ὅπως ἅπαξ διὰ παντὸς τεθῇ φραγμὸς εἰς καλογηρικὰς ἐνεργείας, αἵτινες οὐ μόνον τὸν κλῆρον ἡμῶν ἐκτιθέασιν, ἀλλὰ καὶ τὸ κράτος ὁλόκληρον παριστάμενον, φθίνοντος τοῦ ΙΘ' αἰῶνος, ὡς κράτος ἀγρίων.**»

Ὁ ἐπιστημονικὸς ὁρισμὸς τοῦ Τεκτονισμοῦ, ὅτι οὗτός ἐστιν οὐδὲν ἄλλο ἢ οἰκοδομὴ τοῦ οἴκου τοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνου Διαβόλου,

οἰκοδομούμενος ἐκ πλανωμένων καὶ ἐσκοτισμένων ἀνθρώπων, ἀγνοούντων τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλεν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐργαζομένων, ὁ ἐπιστημονικὸς οὗτος ὁρισμὸς πληρέστατα δικαιοῖ τὴν πρᾶξιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν ὡς πρᾶξιν ποιμαντορικοῦ καθήκοντος, ἣν ὤφειλον ποιῆσαι καὶ πάντες οἱ ἐπίσκοποι τοῦ Κράτους, καὶ πρὸ πάντων ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἧς τὰ καθήκοντα ὁ καταστατικὸς αὐτῆς νόμος ὁρίζει ὡς ἑξῆς.

«Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπαγρυπνεῖ, Α' εἰς τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τῶν »παρὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας πρεσβευομένων θείων »δογμάτων· καὶ ὅταν πληροφορηθῇ θετικῶς ὅτι ὁποῖος δήποτε ἄνθρω»πος ἐπιχειρεῖ νὰ ταράξῃ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ βασιλείου δι' ἑτεροδι»δασκαλίας ἢ διδαχῆς προφορικῆς ἢ γραπτῆς, διὰ προσηλυτισμοῦ, ἢ κατ' »ἄλλον τινὰ τρόπον, ἡ Σύνοδος ζητεῖ τὴν παῦσιν τοῦ κακοῦ διὰ τῆς »πολιτικῆς Ἀρχῆς, καὶ τῇ ταύτης ἐγκρίσει ἐκδίδει συμβουλευτικὰ ἔγ»γραφα πρὸς τὸν λαόν, εἰς ἀποφυγὴν τῆς ἐκ τῶν τοιούτων προσγινο»μένης θρησκευτικῆς βλάβης.»

Ἡ Σύνοδος πρὸ πολλοῦ χρόνου εἶναι πληροφορημένη θετικῶς ὅτι ὑπάρχει ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πάτραις καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι τοῦ βασιλείου ἑταιρεία μυστική, τεκτονική, ἥτις προσηλυτίζει εἰς τὸν Μασονικὸν θεϊσμὸν τοὺς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς, ἀποπλανῶσα αὐτοὺς καὶ ὁρκίζουσα εἰς τὸν μέγαν ἀρχιτέκτονα τοῦ σύμπαντος, οὗ τὸν ναὸν οἰκοδομοῦσι μυστικῶς καὶ ἀποκρύφως πρὸς ἀνατροπὴν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, δι' ἧς κηρύττεται καὶ λατρεύεται ὁ εἷς καὶ μόνος ἀληθινὸς Θεός, καί, ὃν ἀπέστειλεν, Ἰησοῦς Χριστός. Ἡ ἀπόκρυφος τῶν Μασόνων ὁρκωμοσία ἀνατρέπει τὸ δόγμα τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ τὸ δόγμα τῆς Θεότητος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστι τὸ θεμέλιον καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς ἐν τῷ φωτὶ ἐργαζομένης Ἐκκλησίας, ἀνατρέπει ἄρδην τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τοῦ ἔθνους. Χριστιανὸς Ὀρθόδοξος καὶ μέλος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, εἰσερχόμενος εἰς τὴν στοὰν τῶν Μασόνων, καὶ ὁρκιζόμενος εἰς τὸν ψευδῆ ἀρχιτέκτονα, γίνεται οὕτως ἔξαρνος τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἔξαρνος τοῦ Χριστοῦ, καὶ μέλος τοῦ ἀποκρύφου καὶ καταχθονίου ναοῦ τοῦ Διαβόλου, ψυχῇ τε καὶ σώματι ἀπολλύμενος. Ἡ δὲ Ἱερὰ Σύνοδος, θετικῶς πληροφορημένη περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ μεγάλου τούτου κακοῦ, ἐξ οὗ μυρία ἄλλα ἐπέρχονται, ἀδιαφορεῖ, σιωπᾷ, οὐ ζητεῖ τὴν παῦσιν τοῦ κακοῦ διὰ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς συμφώνως πρὸς τὸν καταστατικὸν νόμον. Διὰ τί; Διότι καὶ αὐτὴ Μασονίζει, διότι καὶ αὐτὴ ἀπιστεῖ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ εἰς τὸ δόγμα τῆς Ἁγίας Τριάδος. Πράγματι λοιπὸν ἡ ἐγ-

κύκλιος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν ἐκθέτει τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τοὺς ἄλλους ἐπισκόπους τοῦ βασιλείου ὡς προδότας τῶν ἑαυτῶν καθηκόντων, ὡς ἀναξίους ἧς κατέχουσιν ὑψηλῆς θέσεως, καὶ καθαιρέσεως ἀξίους! τὸ δὲ Κράτος ἐξελέγχει ὡς Κράτος οὐχὶ ἀγρίων, ἀλλὰ ἀνόμων καὶ ἀσεβῶν ἀνθρώπων, διότι ἐναντίον τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ ὅρκου τοῦ βασιλέως προστατεύεται ἡ ἀντιχριστιανικὴ ἑταιρεία καὶ ψευδοθρησκεία τῶν Μασόνων ἐπὶ προσηλυτισμῷ καὶ ἀνατροπῇ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας τοῦ ἔθνους. Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, καὶ σαφέστατα ἀποδεικνυομένων, ὁ Τεκτονισμὸς ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδείξῃ ὅτι οὐκ ἔστι τοιοῦτος, οἷος ὁρίζεται, ὅτι οὐκ ἀντίκειται εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τοῦ Ἔθνους, καθὼς ἀντίκειται τὸ σκότος πρὸς τὸ φῶς, ὁ ἀνθρωποκτόνος Διάβολος πρὸς τὸν Σωτῆρα τῶν ἀνθρώπων, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ ὅτι οὐκ ἔχει καθ' ἑαυτοῦ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ἀντὶ δὲ τούτου ὁ Μασονισμὸς ἀνασύρει μικρὰν τοῦ πέπλου πτυχήν, καὶ δεικνύει εἰς τὸ πλῆθος μερικὰς τῶν ὑπ' αὐτοῦ πρεσβευομένων ἀρχῶν, ἵνα ἐκ τῶν φανερῶν τούτων ἐννοήσῃ καὶ τὰ ἐν τῷ σκότει κρυπτόμενα. Πρώτην δὲ ἀρχὴν ἐμφανίζει τὴν ἑξῆς, λέγων·

«Τὸ ἔμβλημα τοῦ ἐλευθέρου Τεκτονισμοῦ εἶνε ἐλευθερία, ἰσότης, ἀδελφότης.»

Ἀλλ' ἐρωτῶμεν, τίνος εἴδους ἀδελφότητος καὶ ἰσότητος καὶ ἐλευθερίας εἶναι ἡ Μασονικὴ ἀδελφότης καὶ ἰσότης καὶ ἐλευθερία; Διότι καὶ ἐν τῇ φύσει τῶν ζώων, καὶ ἐν τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων πολλαὶ καὶ διάφοροι ὑπάρχουσιν ἀδελφότητες, καὶ ἰσότητες, καὶ ἐλευθερίαι. Λ. χ. τὰ πρόβατα, ἐκ προβάτων γεννώμενα, ἀποτελοῦσι μίαν ἀδελφότητα προβάτων· καὶ οἱ λύκοι, ἐκ λύκων γεννώμενοι, ἀποτελοῦσιν ἄλλην ἀδελφότητα λύκων. Ὅλα τὰ πρόβατα, καθ' ὃ πρόβατα, εἰσὶν ἴσα, καὶ ὅλοι οἱ λύκοι, καθ' ὃ λύκοι, εἰσὶν ἴσοι καὶ ἰσότιμοι. Ἡ ἐλευθερία τῶν προβάτων ἄγει αὐτὰ εἰς τόπους χλόης καὶ ὕδατος, ἔνθα βόσκουσιν· ἡ δὲ ἐλευθερία τῶν λύκων ἄγει αὐτοὺς εἰς τὴν ποίμνην τῶν προβάτων, ἵνα καταφάγωσιν αὐτά. Λοιπὸν ἄλλη ἡ ἀδελφότης τῶν προβάτων, καὶ ἄλλη ἡ ἀδελφότης τῶν λύκων· ἄλλη ἡ ἰσότης τῶν προβάτων, καὶ ἄλλη ἡ ἰσότης τῶν λύκων· ἄλλη ἡ ἐλευθερία τῶν προβάτων, καὶ ἄλλη ἡ ἐλευθερία τῶν λύκων. Ἐρωτῶμεν λοιπὸν τοὺς Μασόνους, ἡ ἀδελφότης αὐτῶν καὶ ἰσότης καὶ ἐλευθερία εἰς ποῖον εἶδος ἀδελφότητος καὶ ἰσότητος καὶ ἐλευθερίας ὑπάγεται; εἰς τὸ εἶδος τῆς ἀδελφότητος, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν προβάτων, ἢ εἰς τὸ εἶδος τῆς ἀδελφότητος, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν λύκων; Ἐπειδὴ οἱ Μα-

σόνοι ἀγνοοῦντες ἀδυνατοῦσι νὰ ἀποκριθῶσιν εἰς τὴν λογικὴν ταύτην ἐρώτησιν, ἡμεῖς ἀποκρινόμεθα ἀντ' αὐτῶν, καλῶς εἰδότες, ὅτι ἡ μὲν Μασονικὴ ἀδελφότης, ἰσότης, ἐλευθερία ἐστὶν ὁμοία πρὸς τὴν ἀδελφότητα, τὴν ἰσότητα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν λύκων, ἡ δὲ ἀδελφότης, ἰσότης, ἐλευθερία ἡμῶν τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ἀναλογεῖ πρὸς τὴν τῶν προβάτων ἀδελφότητα, ἰσότητα, καὶ ἐλευθερίαν. Διότι ὁ Χριστός, ὁ πάσης ἀληθείας διδάσκαλος, λέγει πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς· «Ἰδοὺ »ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων. Γίνεσθε οὖν φρό»νιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.» (Ματθ. ι'. 16.). Τὸν λόγον τοῦτον λέγων ὁ Χριστός, διακρίνει τοὺς ἀνθρώπους εἰς πρόβατα καὶ λύκους· καὶ πρόβατα μὲν καλεῖ τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, λύκους δὲ τοὺς φυσικοὺς αὐτῶν ἐχθροὺς καὶ πολεμίους. Διακρίνει ἄρα καὶ τὴν ἀδελφότητα τῶν προβάτων ἀπὸ τῆς ἀδελφότητος τῶν λύκων, καὶ τὴν ἰσότητα καὶ ἐλευθερίαν τῶν προβάτων ἀπὸ τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν λύκων. Φύσει δὲ τὰ πρόβατα ἔχουσι ποιμένα, καὶ ἄνευ ποιμένος ἀπόλλυνται, καταφθειρόμενα ὑπὸ τῶν λύκων. Ποιμὴν δὲ τῶν προβάτων ἐστὶν ὁ Χριστὸς καὶ τῶν λύκων φυσικὸς ἐχθρὸς καὶ πολέμιος. Διὸ λέγει· «Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ »ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ὁ »μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμήν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεω»ρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ »λύκος ἁρπάζει αὐτά, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύ»γει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγώ »εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ »τῶν ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με ὁ Πατήρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν Πατέρα, »καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα »ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ »τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.» Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ἐστιν ἡ μία ποίμνη τῶν λογικῶν προβάτων, ἕνα ποιμένα ἢ ἀρχιποίμενα ἔχουσα, τὸν Χριστόν· ἡ δὲ καταχθόνιος ἑταιρεία τῶν ἐλευθέρων Τεκτόνων, ἡ προβάλλουσα τὸ ἔμβλημα τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος, καὶ τῆς ἀδελφότητος, λύκων ἀγρίων καὶ αἱμοβόρων ἐστὶν ἀγέλη, διψῶσα καὶ ἐπιθυμοῦσα πιεῖν τὸ αἷμα τῶν λογικῶν τοῦ Χριστοῦ προβάτων. Αἷμα δὲ καὶ ζωὴ τῶν λογικῶν προβάτων ἡ πίστις ἐστὶν εἰς τὸν ἀρχιποίμενα Χριστόν· διότι, τὴν πίστιν ἔχοντες, ζῶσιν ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Χριστοῦ, ἀποβάλλοντες δέ, τὴν ζωὴν συναποβάλλουσι. Ὁ Μασονισμός, παραλαμβάνων τὸν Ὀρθόδοξον Χριστιανόν, καὶ εἰσάγων αὐτὸν εἰς τὴν στοάν, καὶ ὁρκίζων

αὐτὸν εἰς τὸν ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατον ἀρχιτέκτονα τοῦ σύμπαντος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα πάντων τῶν κακῶν Διάβολον, ἀφαιρεῖ ἀπ' αὐτοῦ τὸ αἷμα καὶ τὴν ζωὴν τοῦ λογικοῦ προβάτου, ἤγουν τὴν πίστιν εἰς τὸν Χριστόν, ὃς ἔθυσε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων, καὶ ἀποκτείνει αὐτόν. Λοιπὸν ἡ ἀδελφότης τῶν Μασόνων εἶναι ἀδελφότης λύκων ἀγρίων καὶ αἱμοβόρων, διψῶσα καὶ πίνουσα τὸ αἷμα τῶν λογικῶν τοῦ Χριστοῦ προβάτων, καὶ ἀποκτείνουσα αὐτά, ὅταν ἀποπλανηθῶσι καὶ ἐμπέσωσιν εἰς τὰς δελεαστικὰς αὐτῆς παγίδας, ὧν πρώτη ἐστὶ τὸ προβαλλόμενον ἔμβλημα, ἐλευθερία, ἰσότης, ἀδελφότης. Ἀλλ' ἡ ἐλευθερία τῶν ἐλευθέρων Τεκτόνων ἢ Μασόνων ἀπεδείχθη οὖσα οὐδὲν ἄλλο ἢ ἐλευθερία λύκων πειναλέων, ὁρμώντων εἰς κατάβρωσιν καὶ διασκορπισμὸν τῆς λογικῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ, καὶ κατὰ τῆς λυκοειδοῦς ταύτης ἀδελφότητος καὶ ἰσότητος. καὶ ἐλευθερίας φύσει ἀντεπεξέρχεται ἡ ἐλευθερία τοῦ καλοῦ ποιμένος μετὰ βοῆς κυνῶν καὶ λίθων καὶ ροπάλων καὶ ὅπλων εἰς φυγάδευσιν τῶν λύκων, καὶ πρὸς σωτηρίαν τῆς ἀδελφότητος τῶν προβάτων, τῆς ἰσότητος αὐτῶν, καὶ τῆς ἐλευθερίας. Ἔχομεν καὶ ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἀδελφότητα, ἰσότητα, καὶ ἐλευθερίαν, συμβολιζομένην διὰ τῆς ἀδελφότητος, τῆς ἰσότητος, καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν προβάτων, καὶ ταύτην ἀντιπροβάλλομεν κατὰ τῆς Τεκτονικῆς ἢ Μασονικῆς ἀδελφότητος, ἰσότητος, καὶ ἐλευθερίας, συμβολιζομένης διὰ τῆς ἐν τῇ φύσει ἀδελφότητος, ἰσότητος, καὶ ἐλευθερίας τῶν ἀγρίων καὶ αἱμοβόρων λύκων, καθ' ὧν ἀντεπεξέρχεται ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Καὶ σήμερον οἱ μισθωτοὶ ποιμένες τῆς ἐν Ἑλλάδι Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας βλέπουσι τοὺς λύκους ἐν μέσῳ τῶν προβάτων, καὶ φεύγουσι· βλέπουσι τοὺς Μασόνους κρημνίζοντας τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ οἰκοδομοῦντας τὸν ναὸν τοῦ Διαβόλου, καὶ ἀδιαφοροῦσι, καὶ σιωπῶσι, καί τοι ἔχοντες ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ κείμενον Σύνταγμα, καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ τὸν ὅρκον τοῦ βασιλέως, ὑποχρεουμένου νὰ προστατεύῃ τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τοῦ ἀνατρέποντος αὐτὴν προσηλυτισμοῦ εἰς δόγματα ἀνατρεπτικὰ τῶν δογμάτων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἀνατρέπει δὲ ἡ Μασονικὴ ἀδελφότης, ἰσότης, ἐλευθερία τὴν ἀδελφότητα, ἰσότητα, καὶ ἐλευθερίαν τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, καθὼς καὶ ἡ ἀδελφότης τῶν λύκων κατατρώγει καὶ ἐξαφανίζει τὴν ἀδελφότητα τῶν προβάτων, ὅταν οἱ ποιμένες ἀφίνωσι τοὺς λύκους ἐλευθέρους ἐν μέσῳ τῆς ποίμνης ἐργάζεσθαι τὸ προβατοκτόνον αὐτῶν ἔργον. Ἀφοῦ δὲ ἡ

πρώτη ἀρχή, ἐλευθερία, ἰσότης, ἀδελφότης, ἣν ὁ Τεκτονισμὸς προβάλλει εἰς τὸ πλῆθος, **ὅπως ἅπαξ διὰ παντὸς τεθῇ φραγμὸς εἰς καλογηρικὰς ἐνεργείας,** ἄρδην καταστρέφει καὶ ἐξαφανίζει τὴν ἀδελφότητα, ἰσότητα, καὶ ἐλευθερίαν τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, καὶ αἱ ἄλλαι αὐτοῦ ἀρχαί, ἃς προβάλλει, τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀλέθριον καὶ καταστρεπτικὴν δύναμιν, ὡς ὀψόμεθα.

Ἰδόντες τίνα σημασίαν ἔχει τὸ πρῶτον ἔμβλημα τοῦ ἐλευθέρου Τεκτονισμοῦ, ἐλευθερία, ἰσότης, ἀδελφότης, φέρε νῦν ἴδωμεν καὶ τὴν σημασίαν τοῦ δευτέρου τούτου ἐμβλήματος, ὅπερ προβάλλουσιν εἰς τὸ πολὺ πλῆθος, λέγοντες·

«Ὁ τεκτονισμὸς πρεσβεύει ἀνέκαθεν τὴν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ, μεγάλου ἀρχιτέκτονος τοῦ σύμπαντος, καὶ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς.»

Ἀλλὰ καὶ ἀρνεῖται τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ὃς ἐποίησεν ἐν ἀρχῇ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ ἀντενεργεῖ καὶ ἀντιπράττει εἰς τὸ ἐπὶ τῆς γῆς ἀνθρωποσωτήριον αὐτοῦ ἔργον. Διότι ὁ ἀληθὴς Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς ἀπεκαλύφθη εἰς τοὺς πατέρας καὶ πατριάρχας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τὸν Νῶε καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, Σήμ, Χάμ, καὶ Ἰάφεθ, εἶτα εἰς τὸν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ διὰ τοῦ προφήτου Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν εἰς τὸ δωδεκάφυλον ἔθνος τοῦ Ἰσραήλ, ὅπερ ἠλευθέρωσεν ἐκ τῆς δουλείας τοῦ Φαραὼ καὶ τῶν Αἰγυπτίων ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν δυνάμει μεγάλῃ. Ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν συμφώνως πρὸς τὰς ἐπαγγελίας καὶ τὰς προφητείας ἀπεκαλύφθη διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου εἰς πάντα τὰ ἔθνη, καί, ὥς φησι Παῦλος, «πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως »πάλαι ὁ Θεός, λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχά»των τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονό»μον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησε.» Τοῦ ἀληθινοῦ τούτου Θεοῦ τὴν ὕπαρξιν ἀρνεῖται ἀνέκαθεν ὁ Τεκτονισμὸς τῶν ἔργων τοῦ σκότους, πρεσβεύων ἀντ' αὐτοῦ ἄλλον ἀρχιτέκτονα τοῦ σύμπαντος χιμαιρικὸν καὶ ἀνυπόστατον. Ἄρα ὁ ἐλεύθερος Τεκτονισμὸς ἀρνεῖται τὴν ἀλήθειαν, καὶ πρεσβεύει τὸ ψεῦδος, ἀρνεῖται τὸν ἀληθῆ Θεόν, ὃς ἐποίησεν ἐν ἀρχῇ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὃς ἐλάλησε τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐν Υἱῷ, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησε, καὶ πρεσβεύει τὸν ψευδῆ, ὃν δοξάζει ἀντὶ τοῦ ἀληθινοῦ, καθ' ἑαυτοῦ ἐπισπώμενος ὀργὴν καὶ τιμωρίαν ἀξίαν τῆς ἀσεβείας καὶ δυσσεβείας του· «ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ »πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων, τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ »κατεχόντων.» Ἀσεβὴς ὁ Μασονισμός, διότι οὐ σέβεται τὸν ἕνα καὶ

μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλεν Ἰησοῦν Χριστόν· δυσσεβὴς δέ, διότι σέβεται Θεὸν ἀνυπόστατον καὶ ψευδῆ ἀντὶ τοῦ ἀληθινοῦ. Διὸ καὶ ἀσεβέστατα ἀντενεργεῖ καὶ ἀντιπράττει κατὰ τοῦ ἔργου, ὃ ἐργάζεται ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων πρὸς σωτηρίαν αὐτῶν. Ταύτην δὲ τὴν ἀσεβεστάτην ἀντίπραξιν τοῦ δυσσεβεστάτου Μασονισμοῦ ἢ Τεκτονισμοῦ φέρε καταδείξωμεν πρὸς ἔλεγχον καὶ στηλίτευσιν τῆς ὑποκρισίας τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐλευθέρων Τεκτόνων, ἐξαπατώντων πολλοὺς διὰ τῆς πιθανῆς ψευδολογίας. Φέρε πρῶτον ἐρωτήσωμεν, ποῖον ἔργον ἐργάζεται ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων πρὸς σωτηρίαν πάντων τῶν ἀνθρώπων; Ἰδοὺ αὐτό. «Ἰδού, λέγει, τίθημι ἐν Σιὼν λίθον ἀκρο»γωνιαῖον, ἐκλεκτόν, ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ καται»σχυνθῇ.» Ὁ λίθος οὗτος, ὁ ἐκλεκτὸς καὶ ἔντιμος, ἐστὶν ὁ Χριστός, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οἱ δοκησίσοφοι διδάσκαλοι τοῦ μωροῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ' ὅστις ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας θαυμαστῆς ἐν ὀφθαλμοῖς ἀνθρώπων, διότι ἔργον ἐστὶ τοῦ Θεοῦ. Ἐπὶ τοῦ θεμελίου τούτου οἰκοδομεῖται ἡ Ἐκκλησία, ὁ οἶκος τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ἵνα εἰσέλθωσιν ἐν αὐτῇ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ σωθῶσι δι' αὐτῆς· διότι ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας οὐκ ἔστι σωτηρία. Διὸ καὶ ὁ μακάριος Πέτρος γράφει ἐν τῇ Α' αὐτοῦ καθολικῇ· «Πρὸς ὃν προσερχόμενοι λίθον ζῶντα, »ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντι»μον, καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικός, ἱε»ράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ »διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.» Τὸ ἔργον λοιπὸν τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἡ οἰκοδομὴ τῆς Ἐκκλησίας, οὐχὶ ἐπὶ τοῦ Πέτρου καὶ τῶν Παπῶν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ, καθὼς διδάσκει αὐτὸς ὁ Πέτρος, τὸν Παπισμὸν διαψεύδων. Προφανῶς δὲ καὶ ὁμολογουμένως ἡ οἰκοδομὴ τῆς Ἐκκλησίας ἔργον ἐστὶ τεκτονικόν, καὶ οἰκοδόμοι καὶ τέκτονες καὶ οἱ Χριστιανοί, ἀλλὰ οἰκοδόμοι τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐχὶ οἰκοδόμοι τοῦ ναοῦ τοῦ Διαβόλου, ὃν οἰκοδομοῦσιν ἐν τῇ σκοτίᾳ οἱ δυσσεβεῖς καὶ ἀσεβεῖς Μασόνοι, ἀντενεργοῦντες καὶ ἀντιπράττοντες εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἣν ὑπονομεύουσι διὰ τοῦ δόλου καὶ τῆς ὑποκρισίας. Αὕτη δὲ αὐτῶν ἡ κακουργία σαφῶς ἐξελέγχεται διὰ τῆς συγκρίσεως τῶν δύο ἀντιθέτων τεκτονισμῶν, ὧν ὁ μὲν Χριστιανικὸς ἐργάζεται ἐν τῷ φωτὶ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων μηδὲν ἀποκρύπτων, ὁ δὲ Μασονικὸς ἢ Σατανικὸς ἐργάζεται ἐν τῷ σκότει, πάντα ἀποκρύπτων, καὶ οὐδὲν ὧν πράττει φανερῶν. Ὁ Χριστιανικὸς τεκτονισμὸς οὐσιώδη συστατικὰ ἔχει τὸν Θεόν, τὸν Χριστὸν θεμέλιον τῆς οἰκοδομῆς, καὶ τοὺς ἐποικοδομοῦντας ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ τοὺς ἀνθρώπους,

ποιμένας καὶ διδασκάλους καὶ λειτουργοὺς τῆς Ἐκκλησίας κατὰ σχέδιον τοῦ Θεοῦ ἀποκεκαλυμμένον· ὁ δὲ ἀντίθετος τῶν Μασόνων τεκτονισμὸς οὐσιώδη συστατικὰ ἔχει τὸν μέγαν ἀρχιτέκτονα πάντων τῶν κακῶν Διάβολον, ὃν ψευδῶς καλεῖ Μ. Α. Τ. Σ., τὸν οἰκοδομούμενον αὐτοῦ ναόν, καὶ τοὺς οἰκοδόμους, οἵτινες οἰκοδομοῦσι κατὰ σχέδιον ἀπόκρυφον καὶ ἀνατρεπτικὸν τῆς οἰκοδομῆς τῆς Ἐκκλησίας. Σκοπῶμεν δὲ ἑκατέρου τεκτονισμοῦ τὸ φρόνημα καὶ τὸ ἔργον. Ὁ Χριστιανισμὸς τοὺς ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας ἀνθρώπους θεωρεῖ ἁμαρτωλούς, πλανωμένους ὑπὸ τοῦ Διαβόλου, καὶ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν αἰώνιον ἀπώλειαν πορευομένους· διὸ καλεῖ αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν, ἵνα σωθῶσι, πιστεύοντες εἰς τὸν Σωτῆρα Χριστόν, βαπτιζόμενοι καὶ ἀναγεννώμενοι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ πολιτευόμενοι κατὰ τὰς ἐντολὰς τοῦ Χριστοῦ, πρὸς ὃν καὶ ἐξομοιοῦνται, αὐτὸν μιμούμενοι. Ὁ δὲ Μασονισμὸς τοὺς ἐκτὸς τῆς Μασονίας ἀνθρώπους θεωρεῖ βεβήλους, καὶ τυφλούς, καὶ δεισιδαίμονας, καὶ λίθους ἀκατεργάστους, οὓς αὐτός, λάθρα καὶ δολίως διὰ ψευδῶν ὑποσχέσεων παραλαμβάνων, φωτίζει καὶ κατεργάζεται βαθμηδὸν μέλη τοῦ παγκοσμίου ναοῦ, ὃν οἰκοδομεῖ εἰς δόξαν τοῦ νομιζομένου ψευδῶς μεγάλου ἀρχιτέκτονος τοῦ σύμπαντος, ἀληθῶς δὲ μεγάλου ἀρχιτέκτονος πάντων τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν. Οἱ μετανοοῦντες καὶ πιστεύοντες εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ φεύγουσιν ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ πλάνου Διαβόλου, καὶ εἰσέρχονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· οἱ δὲ εἰς τὸν ναὸν τῆς Μασονίας εἰσερχόμενοι πόθεν φεύγουσιν; Εἰ μὲν εἰσιν ἄνθρωποι πλανώμενοι ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας, φεύγουσιν ἐκ μιᾶς πλάνης τοῦ Διαβόλου, καὶ ἐμπίπτουσιν εἰς ἄλλην πλάνην αὐτοῦ· εἰ δέ εἰσιν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, φεύγουσιν ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐμπίπτουσιν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀνθρωποκτόνου Διαβόλου, φεύγουσιν ἐκ τοῦ φωτὸς καὶ ἐμπίπτουσιν εἰς τὸ ζοφερὸν σκότος, φεύγουσιν ἐκ τῆς ἀληθείας καὶ ἐμπίπτουσιν εἰς τὸν ἀδιέξοδον λαβύρινθον τῆς πλάνης, φεύγουσιν ἐκ τοῦ αἰωνίου ἀγαθοῦ καὶ ἐμπίπτουσιν εἰς τὸ αἰώνιον κακόν. Τοιαύτης δὲ κακουργίας καὶ κακοπραξίας οὐκ ἂν γένοιτο μείζων. Ἀλλ' οἱ ἐν Ἑλλάδι ἐλεύθεροι Τέκτονες ἐκ τῆς ἐν τῷ φωτὶ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἰσῆλθον εἰς τὸν ἐν τῷ σκότει οἰκοδομούμενον ναὸν τοῦ Διαβόλου, αὐτοκρημνιζόμενοι ἐκ τοῦ φωτεινοῦ οὐρανοῦ εἰς τὸν ζοφερὸν καὶ σκοτεινὸν τάρταρον, καὶ κατάβρωμα γινόμενοι τοῦ ἀδηφάγου Δράκοντος, ὃν ὁ Θεὸς κατηράσατο ἐσθίειν γῆν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. «Καὶ γῆν φαγῇ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.» Αὐτοὶ δέ, οὕτως ἀποπλανηθέντες καὶ παγιδευθέν-

τες, ἐπιχειροῦσι μετὰ αὐθαδείας καὶ θρασύτητος νὰ ἀποπλανήσωσι καὶ πάντας τοὺς Ὀρθοδόξους Ἕλληνας, κληρικούς τε καὶ λαϊκούς, ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ ἁπλοῦς Χριστιανούς, καὶ διὰ τοῦ κρημνισμοῦ καὶ τῶν λίθων τῆς Ἐκκλησίας νὰ οἰκοδομήσωσι τὸν ναὸν τοῦ ἑαυτῶν ἀρχιτέκτονος Βεελζεβούλ. Κακουργοῦσιν ἄρα οἱ ἐν Ἑλλάδι ἐλεύθεροι Τέκτονες τὴν ἐσχάτην κακουργίαν πρῶτον μὲν καθ' ἑαυτῶν, αὐτοκρημνιζόμενοι εἰς τὸ βάραθρον τῆς αἰωνίου ἀπωλείας, δεύτερον δὲ κατὰ τοῦ ἰδίου ἔθνους, ὅτι ἐπιχειροῦσι νὰ ἀποπλανήσωσιν αὐτὸ ἀπὸ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ καταχρημνίσωσιν αὐτὸ μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὸ αὐτὸ τῆς ἀπωλείας βάραθρον. Κακοῦργοι δὲ ὄντες τοῦ ἀνωτάτου τῆς κακουργίας βαθμοῦ, λέγουσι πρὸς ἐξαπάτην τοῦ πλήθους·

«Εἶνε ἀντίχριστος ὁ τεκτονισμὸς ὁ κατὰ τὸν κοιλιακὸν τύφον τοῦ 1882 δαπανήσας μυστικῶς πλέον τῶν 20,000 δραχμῶν εἰς φάρμακα καὶ τροφὴν τῶν ἀπόρων ἀσθενῶν; ἦτο ἀντίχριστος, ὅταν εἰς πᾶσαν θεομηνίαν πρῶτος αὐτὸς ἔτεινε χεῖρα βοηθείας τὴν δεξιὰν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἀριστερᾶς, καὶ ὅστις κατὰ τοὺς σεισμοὺς τῆς Ζακύνθου, πρῶτος αὐτός, ναυλώσας τὴν «Μαργαρίταν» τοῦ Τζῶν, ἔσπευσε νὰ βοηθήσῃ τοὺς σεισμοπλήκτους πρὸ πάσης ἄλλης βοηθείας τῶν ἀρχῶν; ἀντίχριστος ἐφάνη, ὅτε κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἐδαπάνησεν εἰς φιλανθρωπικοὺς ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος σκοποὺς πλέον τῶν 40,000 δραχμῶν; εἶνε ἀντίχριστος ὁ Τεκτονισμός, ὁ μόλις πρὸ μηνὸς ἐμβολιάσας δωρεὰν 1500 περίπου ἀπόρους Ἀθηναίους; εἶνε ἀντίχριστος, ἱδρύσας τὴν ἐν Πάτραις σχολὴν τῶν ἀπόρων παίδων, ἧς τὴν ἵδρυσιν γελοίως διεκδικεῖ ὁ Σεβασμιώτατος; Τί θὰ ἔλεγεν, ἂν ἐμάνθανεν ὅτι πολλοὶ καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχιερέων καὶ τοῦ Μητροπολίτου κάλλιστοι φίλοι καὶ στηρίγματα τῆς ὀρθοδοξίας εἰσὶν ἐλεύθεροι τέκτονες;»

Πρὸς τὰ ὑποκριτικὰ ταῦτα καὶ δόλια καυχήματα τοῦ Τεκτονισμοῦ ἀποκρινόμεθα, τάδε λέγοντες· Εἶναι ἀντίχριστος ὁ Τεκτονισμός, διότι ἀντιστρατεύεται κατὰ τοῦ Τεκτονισμοῦ τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἧς ἀντιποιεῖται τὸ ἔργον, ὑπέρογκα ματαιότητος φθεγγόμενος, δελεάζων καὶ ἐξαπατῶν ψυχὰς ἀστηρίκτους, τοὺς μὴ ἔχοντας τὸν φωτισμὸν τοῦ Χριστοῦ· εἶναι ἀντίχριστος ὁ Τεκτονισμός, διότι εἰς τὸν ἀληθῆ Θεὸν τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀντιτάσσει τὸν ψευδῆ ἀρχιτέκτονα τοῦ σύμπαντος, ἀληθῆ δὲ ἀρχιτέκτονα πάσης πλάνης καὶ κακοηθείας καὶ κακοπραξίας· εἶναι ἀντίχριστος ὁ Τεκτονισμός, διότι εἶναι τεκτονισμὸς τοῦ σκότους κατὰ τοῦ τεκτονισμοῦ τοῦ φω-

τός, διότι οἰκοδομεῖ ἐν τῇ σκοτίᾳ τὸν παγκόσμιον ναὸν τοῦ Διαβόλου πρὸς ὑπονόμευσιν καὶ ἀνατροπὴν τοῦ παγκοσμίου ναοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ὃς ἔχει θεμέλιον τὸν Χριστόν, καὶ οἰκοδομεῖται ἐν τῷ φωτί· εἶναι ἀντίχριστος ὁ Τεκτονισμός, διότι ἐπιχειρεῖ νὰ διαψεύσῃ τὸ φύσει ἀδιάψευστον ἔργον τοῦ Χριστοῦ, τὴν διὰ τῆς Ἐκκλησίας σωτηρίαν πάντων τῶν ἐθνῶν, τῶν πλανωμένων ὑπὸ τοῦ Διαβόλου, ἐπαγγελλόμενος αὐτὸς ἐν ὀνόματι τοῦ ἀρχιτέκτονος πάντων τῶν κακῶν τὴν ἀδελφοποίησιν καὶ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐδαιμονίαν πάντων τῶν ἐθνῶν· εἶναι ἀντίχριστος ὁ Τεκτονισμός, διότι βλασφημεῖ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ καλῶν αὐτὸ σκότος, τὸ δὲ σκότος τοῦ Διαβόλου καλῶν φῶς πρὸς ἀποτύφλωσιν τῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν Στοὰν βεβήλων. Ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, εἶναι ἀντίχριστος ὁ Τεκτονισμός, διότι εἶναι τάγμα τοῦ Διαβόλου ὑποχθόνιον, ἀντιστρατευόμενον διὰ τοῦ δόλου καὶ τῆς ἀπάτης κατὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ, κατὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἀνθρωποσωτηρίου αὐτῆς ἔργου. Ἵνα δὲ ὁ ἀντίχριστος Τεκτονισμὸς κατακαλύψῃ τὴν ἑαυτοῦ ἀντιχριστιανικὴν φύσιν, μετασχηματίζεται εἰς σωματεῖον ἠθικόν, εἰς ἑταιρείαν φιλανθρωπικήν, ἥτις ἐφαρμόζει τὰ παραγγέλματα τοῦ Θεανθρώπου, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἀριστερᾶς εὐεργετεῖ διὰ τῆς δεξιᾶς τοὺς δυστυχεῖς καὶ τοὺς ἀπόρους! Καὶ δὴ κατὰ τὸν κοιλιακὸν τύφον τοῦ 1882 ἡ φιλανθρωπικὴ αὕτη ἑταιρεία ἐδαπάνησε μυστικῶς πλέον τῶν 20,000 δραχμῶν εἰς φάρμακα καὶ τροφὴν τῶν ἀπόρων ἀσθενῶν· κατὰ δὲ τοὺς σεισμοὺς τῆς Ζακύνθου πρῶτος αὐτὸς ἐναύλωσε τὴν «Μαργαρίταν,» καὶ ἔσπευσε νὰ βοηθήσῃ τοὺς σεισμοπλήκτους πρὸ πάσης ἄλλης βοηθείας τῶν ἀρχῶν, κτλ. κτλ. Ἀλλὰ τίνα σημασίαν ἔχουσι τὰ φενακίσματα ταῦτα, ὅταν χρησιμεύωσιν ὡς μέσα καλύψεως τῆς ἀποδειχθείσης διὰ τῶν ἀνωτέρω ἀντιχριστιανικῆς φύσεως τοῦ Τεκτονισμοῦ; Οἵαν σημασίαν ἔχει καὶ τὸ δέρμα τοῦ προβάτου ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ λύκου. Ἡ λυκοειδὴς ἀδελφότης τῶν Μασόνων, ἵνα καταβροχθίσῃ τὴν προβατοειδῆ ἀδελφότητα τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, περιβάλλεται διὰ τοῦ δέρματος τῆς χριστιανικῆς φιλανθρωπίας, καὶ οὕτως ἀκωλύτως καὶ ἐλευθέρως οἱ προβατόσχημοι λύκοι κατατρώγουσι τὰ λυκοφύλακτα πρόβατα τῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ. Φοβοῦ Δαναοὺς, καὶ δῶρα προσφέροντας· φοβοῦ τοὺς λυκοειδεῖς Μασόνους, χριστιανικὴν φιλανθρωπίαν ἐπαγγελλομένους.

Ἰδόντες τίνα σημασίαν ἔχει καὶ τὸ δεύτερον ἔμβλημα τοῦ Μασονισμοῦ, ὅπερ μετὰ τοῦ πρώτου προβάλλεται εἰς τὸ πλῆθος, ἔλθωμεν ἤδη καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τρίτου, ὅπερ συμπροβάλλεται μετὰ τῶν δύο ἄλλων· ἔστι δὲ τὸ ἑξῆς.

«Σκοπὸν ἔχει ὁ Τεκτονισμὸς τὴν καταπολέμησιν τῆς ἀμαθείας ὑφ' ἁπάσας αὐτῆς τὰς ἐπόψεις. Ἀποτελεῖ σχολεῖον ἀλληλοδιδακτικόν, οὗτινος τὸ πρόγραμμα συνοψίζεται οὕτω: Ὑπακούειν εἰς τοὺς νόμους τοῦ κράτους, ζῆν τιμίως, εἶναι δίκαιον, ἀγαπᾷν τὸν πλησίον, ἐργάζεσθαι ἀπαύστως πρὸς εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐπίτευξιν τῆς βαθμιαίας καὶ εἰρηνικῆς χειραφετήσεως αὐτῆς.»

«Ποῦ λοιπὸν εὗρεν ὁ φιλαλήθης ἱεράρχης ὅτι εἴμεθα ἄθεοι; Ἴσα ἴσα οὐδένα ἄθεον δεχόμεθα, ἀναλογιζόμενοι ὅτι, ὅστις δὲν φοβεῖται τὸν Θεόν, οὐδὲ τοὺς ἀνθρώπους φοβεῖται.»

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες καὶ Ρωμαῖοι, καὶ σχεδὸν ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ἐλάτρευον πολλοὺς καὶ διαφόρους θεούς, ἀγνοοῦντες τὸν ἕνα καὶ μόνον ἀληθινὸν Θεόν, ὃς ἀπεκαλύφθη διὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου. Οἱ δὲ ψευδεῖς θεοὺς φοβούμενοι καλοῦνται δεισιδαίμονες, φοβούμενοι φόβον, οὗ οὐκ ἔστι φόβος· καλοῦνται δὲ καὶ ἄθεοι, διότι ἀγνοοῦσι, καὶ οὐ φοβοῦνται τὸν ἄξιον παντὸς φόβου ἀληθινὸν Θεόν. Ἐρωτῶμεν ἤδη τοὺς Μασόνους, τίνα Θεὸν φοβοῦνται, τὸν ἕνα καὶ μόνον ἀληθινὸν Θεόν, ὃς ἀπεκαλύφθη ἐν τοῖς ἔθνεσι διὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, ἢ ἄλλον παρ' αὐτόν, ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατον, καὶ οὐδενὸς φόβου ἀντάξιον; Διὰ πολλῶν λόγων ἀπεδείχθη καὶ ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ Μασόνοι σέβονται ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατον Θεόν, ἀσεβοῦσι δέ, καὶ οὐ φοβοῦνται τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλεν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἄρα οἱ Μασόνοι εἶναι δεισιδαίμονες, διότι φοβοῦνται ψευδῆ θεόν· εἶναι δὲ καὶ ἄθεοι, διότι ἀρνοῦνται τὸν ἕνα καὶ μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλεν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἄνθρωποι δὲ ἄθεοι καὶ δεισιδαίμονες, μωροὶ καὶ τυφλοὶ καὶ ἀμαθεῖς αὐτοὶ ὄντες, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ καταπολεμήσωσι τὴν ἀμάθειαν; Ἄλλων ἰατρός, κατὰ τὴν παροιμίαν, αὐτὸς ἕλκεσι βρύει. Τὴν ἀμάθειαν ὑφ' ἁπάσας αὐτῆς τὰς ἐπόψεις καταπολεμεῖ ὁ σοφὸς καὶ ἐπιστήμων περὶ τὰ θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα, καὶ οὐχὶ ὁ δεισιδαίμων καὶ ὁ ἄθεος, ὁ οἰόμενος εἰδέναι ἃ οὐκ οἶδεν οὐδὲ ἐπίσταται. Τὴν ἀμάθειαν περὶ τὸ Θεῖον τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων κατεπολέμησεν ὁ θεοδίδακτος Παῦλος, σταθεὶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρ. Πάγου, καὶ τάδε εἰπών· «Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα »ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ· διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν »τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον καὶ βωμόν, ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο· Ἀγνώ»στῳ Θεῷ. Ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω »ὑμῖν. Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος, οὐ»ρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ,

»οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται προσδεόμενός τινος, αὐτὸς δι-»δοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα· ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵμα-»τος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων, κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, »ὁρίσας προτεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐ-»τῶν, ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειεν αὐτὸν καὶ εὕροιεν, »καί τοί γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα· ἐν αὐτῷ »γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καί ἐσμεν, ὡς καί τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιη-»τῶν εἰρήκασι· Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. Γένος οὖν ὑπάρ-»χοντες τοῦ Θεοῦ, οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χα-»ράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ Θεῖον εἶναι ὅμοιον. Τοὺς »μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεός, τανῦν παραγγέλλει τοῖς »ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν· διότι ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ᾗ μέλ-»λει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρί, ᾧ ὥρισε, πίστιν »παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.» Διὰ τοιούτων λόγων ἀληθείας ὁ σοφὸς Παῦλος κατεπολέμησε τὴν ἀμάθειαν τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων εἰδωλολατρῶν Ἑλλήνων ἐκ τοῦ φανεροῦ, καὶ οὐχὶ ἐν μυστικῷ ἀλληλοδιδακτικῷ σχολείῳ, καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τοῦ σκότους τῆς πολυθεΐας καὶ ἀθεΐας εἰς τὸ θαυμαστὸν φῶς τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, δι' οὗ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, καὶ ἡ ζωὴ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἐκ τῶν φωτισθέντων δὲ διὰ τοῦ Παύλου προγόνων ἡμῶν ἐκληρονομήσαμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀληθινὴν ταύτην γνῶσιν, καὶ νῦν ἐσμεν ἔθνος Χριστοῦ, ἔθνος ὀρθόδοξον, κρατοῦν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ ἀκεραίαν καὶ ἀνόθευτον, ὡς αὐτὴν παρέδωκαν τοῖς προγόνοις ἡμῶν οἱ θεοφώτιστοι Ἀπόστολοι, ἵνα δι' αὐτῆς καταπολεμήσωμεν τὴν ἀμάθειαν τῶν ἄλλων ἐθνῶν, καὶ τὴν ἀμάθειαν τῶν δεισιδαιμόνων καὶ ἀθέων Μασόνων, οἵτινες γελοίως ἐπαγγέλλονται τὴν καταπολέμησιν τῆς ἀμαθείας ἐν μυστικῷ ἀλληλοδιδακτικῷ σχολείῳ, ἀμαθέστατοι αὐτοὶ ὄντες, οἰόμενοι εἰδέναι ἃ οὐκ οἴδασιν οὐδὲ ἐπίστανται, οἰόμενοι εἶναι ἐν τῷ φωτὶ καὶ ὄντες ἐν τῷ σκότει, οἰόμενοι εἶναι ἐν τῇ ἀληθείᾳ καὶ ὄντες ἐν τῷ ψεύδει, οἰόμενοι εἶναι ἐν τῷ ἀγαθῷ καὶ ὄντες ἐν τῷ κακῷ. Τὸ ἀλληλοδιδακτικὸν αὐτῶν σχολεῖον εἶναι σχολεῖον δεισιδαιμονίας καὶ ἀθεΐας, δόλου καὶ ὑποκρισίας, καὶ πάσης ἄλλης σατανικῆς κακίας. Οἱ νόμοι τοῦ Κράτους ἀπαγορεύουσι τὰς μυστικὰς ἑταιρείας, καὶ αὐτοί, παρὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους ὑφιστάμενοι, καυχῶνται ὅτι τηροῦσι τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ὁ θεμελιώδης νόμος τοῦ Κράτους ἀπαγορεύει τὸν προσηλυτισμὸν καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐπιβουλὴν κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας τοῦ Ἔθνους, αὐτοὶ δέ, προσηλυτίζοντες ἐκ τοῦ Ὀρθοδόξου Χριστιανι-

σμοῦ εἰς τὸν ψευδῆ Μασονικὸν θεϊσμόν, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ὑπονομεύοντες, καυχῶνται ἀναισχύντως ὅτι εἶναι δίκαιοι, ὅτι ζῶσι τιμίως, ὅτι ὑπακούουσιν εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, κράτος ἐν κράτει συνιστῶντες παρὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους· διότι παρὰ τὸ κείμενον Σύνταγμα αὐτοὶ ἔχουσιν ἄλλο ἀπόκρυφον μασονικὸν Σύνταγμα, παρὰ τοὺς κειμένους νόμους αὐτοὶ ἔχουσιν ἰδίους νόμους καὶ κανονισμούς, καὶ δικαστήρια ἴδια, καὶ ποινικοὺς νόμους ἰδίους ἀποκρύφους, καὶ σχηματίζουσι κράτος ἐν κράτει, κράτος ἀνατρεπτικὸν τοῦ Κράτους, εἰς τοὺς νόμους τοῦ ὁποίου καυχῶνται ὅτι ὑπακούουσι. Τίνες νόμοι τοῦ Κράτους ἐπιτρέπουσι τὸν σχηματισμὸν ἑτέρου κράτους ἀποκρύφου, καὶ τοῦ φανεροῦ Κράτους ἀνατρεπτικοῦ; Διότι ὁ Μασονισμὸς ἐν τῷ Κράτει εἶναι καθὼς ὁ καρκίνος ἐν τῷ σώματι, ὅστις τρέφεται καὶ αὐξάνει ἐκ τοῦ σώματος εἰς καταστροφὴν τοῦ σώματος. Καθ' ὅσον ὁ καρκίνος τρέφεται καὶ αὐξάνει ἐκ τοῦ σώματος, κατὰ τοσοῦτον καὶ τὸ σῶμα ἐξασθενεῖ καὶ φθείρεται, ἕως ἂν ἐκπνεύσῃ. Οὕτω καὶ τὸ ἀπόκρυφον κράτος τοῦ Μασονισμοῦ τρέφεται καὶ αὐξάνει ἐκ τοῦ φανεροῦ Κράτους, ἕως ἂν ἐπαγάγῃ τὸν ὄλεθρον αὐτοῦ. Οὕτω τιμίως καὶ δικαίως ζῶσιν οἱ Μασόνοι ἐν τῷ φανερῷ Κράτει, ὡς ζῶσι καὶ οἱ καρκίνοι ἐν τοῖς σώμασιν, ἕως ἂν συναποθάνωσι μετ' αὐτῶν, ἐὰν μὴ δεξιὰ χεὶρ χειρούργου προλαβοῦσα ἐκκόψῃ αὐτούς. Τὸ συνοπτικὸν πρόγραμμα τοῦ μυστικοῦ ἀλληλοδιδακτικοῦ αὐτῶν σχολείου ἀναγράφει καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ πλησίον. Ἀγαπῶσι δὲ καὶ οἱ Μασόνοι τὸν πλησίον, καθὼς καὶ οἱ λύκοι ἀγαπῶσι τὰ πρόβατα· ὅτι πολὺ χρήσιμα αὐτοῖς πρὸς διατροφὴν αὐτῶν καὶ συντήρησιν, καὶ πληθυσμὸν τῆς λυκοειδοῦς αὐτῶν ἀδελφότητος. Ἐὰν μὴ ἔχωσι τὴν τοιαύτην ἀγάπην, πῶς δύνανται νὰ ζήσωσι τιμίως καὶ δικαίως ἐν μέσῳ τοῦ Κράτους, ὑπακούοντες εἰς τοὺς νόμους αὐτοῦ, ἕως ἂν ἐπαγάγωσι τὸν ὄλεθρον αὐτοῦ; Τὸ δὲ πάντων μέγιστον, κατὰ τὸ συνοπτικὸν πρόγραμμα αὐτῶν, **«ἐργάζονται ἀπαύστως πρὸς εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ἐπίτευξιν τῆς βαθμιαίας καὶ εἰρηνικῆς χειραφετήσεως αὐτῆς.»**

Ἀλλ' ἄνθρωποι ἀποδεικνυόμενοι, δι' ὧν λέγουσιν, ἄθεοι καὶ δεισιδαίμονες, μωροὶ καὶ τυφλοί, μὴ εἰδότες τί λέγουσι καὶ τί πράττουσι, κακοῦργοι ὡς οἱ λύκοι ἐν τοῖς προβάτοις, καὶ ὡς οἱ καρκίνοι ἐν τοῖς σώμασι, τίνα ἐργασίαν οἱ τοιαύτης φύσεως ἄνθρωποι δύνανται νὰ ἐργασθῶσι πρὸς εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐπίτευξιν τῆς βαθμιαίας καὶ εἰρηνικῆς χειραφετήσεως αὐτῆς; Τὴν ἐργασίαν τῆς ἑαυτῶν πονηρᾶς φύσεως, πρὸς αἰώνιον ὄλεθρον ἑαυτῶν πρῶτον, καὶ ἐκείνων, οὓς δελεάζουσι καὶ ἀποπλανῶσι διὰ τοιούτων ψευδῶν καὶ παγιδευτικῶν ὑπο-

σχέσεων. Τοιοῦτος ὁ Τεκτονισμὸς καὶ ὡς ἐκ τοῦ σκοποῦ, ὃν τὸ ἐν Ἀθήναις Τεκτονικὸν κέντρον προβάλλει εἰς τὸ πλῆθος, ἵνα ἀποκρύψῃ τὸν ἀληθῆ σκοπόν, πρὸς ὃν ἀποβλέπει πᾶσα ἡ ἐν τῷ σκότει αὐτῶν ἀντιχριστιανικὴ ἐργασία. Αὐτοὶ δέ, ἐν λόγοις ψεύδους καὶ δόλου καὶ ἀπάτης καυχώμενοι, λέγουσι·

«***Τοιοῦτος ὁ Τεκτονισμός, τουτέστιν ἠθικὸν σῶμα,*** (ὡς τὸ σῶμα τῶν λύκων καὶ τῶν καρκίνων,) ***οὗτινος αἱ βάσεις εἰσὶν ἀκλόνητοι, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιζῇ χιλιάδων ἐτῶν.***»

Τοσοῦτόν εἰσιν ἀκλόνητοι, ὥστε συνετρίβησαν εἰς κονιορτόν, καὶ ὑμεῖς σιωπᾶτε, ἀδυναμίαν αἰσθανόμενοι νὰ ὑπερασπίσητε αὐτάς, διότι ἀπεδείχθησαν ψεῦδος καὶ δόλος καὶ ἀπάτη. Ἐπιζῶσι δὲ καὶ οἱ λύκοι χιλιάδων ἐτῶν, ἀλλ' οὐκ ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς πολυχρονίου ζωῆς τῶν λύκων ὅτι οὐκ εἰσὶ λύκοι ὀλέθριοι εἰς τὰς ἀφυλάκτους ποίμνας τῶν προβάτων.

«***Δὲν ἀναμιγνύεται εἰς θρησκευτικὰς διαιρέσεις.***»

Ἀλλὰ εἰσάγει λάθρα ἐν τῷ ἔθνει θρησκευτικὴν διαίρεσιν μεταξὺ τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων καὶ τῶν ἐκ τῆς Ὀρθοδοξίας προσηλυτιζομένων εἰς τὴν ψευδοθρησκείαν τοῦ Μασονισμοῦ. Αἱ θρησκευτικαὶ διαιρέσεις ὑπάρχουσιν ἐκτὸς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ χάρις τῷ Θεῷ σήμερον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὑπὸ τὴν σημαίαν καὶ τὸ σύμβολον τῆς ἐν Νικαίᾳ πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ὑπάρχει θρησκευτικῶς ἡνωμένον καὶ ἀδιαίρετον. Ταύτην δὲ τὴν θρησκευτικὴν τοῦ ἔθνους ἑνότητα διασπᾷ ὁ Τεκτονισμός, εἰσάγων λάθρα καὶ δολίως τὴν ψευδοθρησκείαν τοῦ ἀρχιτέκτονος, καὶ διαιρῶν τὸ ἔθνος εἰς θεϊστὰς Μασόνους, καὶ εἰς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς, καὶ διὰ τῆς τοιαύτης θρησκευτικῆς διαιρέσεως προκαλεῖ δεινὸν ἐμφύλιον πόλεμον. Οἱ καυχώμενοι λοιπὸν ὅτι δὲν ἀναμιγνύονται εἰς θρησκευτικὰς διαιρέσεις, ἀποδεικνύονται διὰ τῶν ἔργων εἰσηγηταὶ ὀλεθριωτάτης θρησκευτικῆς διαιρέσεως τοῦ ἔθνους καὶ ὀπαδοὶ τῆς χειρίστης ἀντιχριστιανικῆς αἱρέσεως· διότι χειρίστη ἀντιχριστιανικὴ αἵρεσίς ἐστιν ἐκείνη, ἥτις διὰ τοῦ μονοπροσώπου θεϊσμοῦ καταπολεμεῖ τὴν ἀλήθειαν τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ τὴν Θεότητα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα. Μήπως οἱ Ἑβραῖοι καὶ οἱ Τοῦρκοι δὲν εἶναι θεϊσταὶ ἀντίχριστοι, ὡς καὶ οἱ Μασόνοι; Καὶ τί ἄλλο εἶναι ὁ Τεκτονισμὸς ἢ ἀπόκρυφος καὶ δόλιος Ἰουδαϊσμός, διατηρῶν τὰς ἀναμνήσεις τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος, καὶ οἰκοδομῶν τὸν παγκόσμιον ναὸν τοῦ ἀρχιτέκτονος ἐναντίον τῆς παγκοσμίου οἰκοδομῆς τῆς Ἐκκλησίας; Οἱ γινόμενοι λοιπὸν σήμερον Μασόνοι ἐκ τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν οὐδὲν ἄλλο ποιοῦσιν ἢ

ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸν ἀδόκιμον Ἰουδαϊσμόν, καὶ μετατρέπονται εἰς ἐχθροὺς καὶ πολεμίους τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας, καὶ εἰς ἐχθροὺς καὶ πολεμίους τῶν ἐμμενόντων εἰς τὰ πάτρια, καὶ μὴ ἀνεχομένων δι' οὐδένα λόγον τοιαύτην χειρίστην διαίρεσιν καὶ κατατομὴν τοῦ ἔθνους εἰς ἐλευθέρους Τέκτονας, καὶ εἰς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς. Ἡ ἀδελφότης, ἰσότης, καὶ ἐλευθερία τῶν ἐλευθέρων Τεκτόνων, συμβολιζομένη διὰ τῆς ἀδελφότητος, τῆς ἰσότητος, καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν λύκων, εἶναι φύσει ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ἀδελφότητα, ἰσότητα, καὶ ἐλευθερίαν τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, συμβολιζομένην διὰ τῆς ἀδελφότητος, ἰσότητος, καὶ ἐλευθερίας τῶν προβάτων.

«Ἀλλ' ἐργάζεται πρὸς τὸν ἀλληλοφωτισμὸν διὰ τοῦ ἀληθινοῦ φωτός, τοῦ πράγματι φωτίζοντος πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.»

Ἀλλὰ ποῖον εἶναι τὸ ἀληθινὸν φῶς, ὅπερ πράγματι φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον; Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἀποκρίνεται ἡμῖν ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, λέγων· «Ἐγένετο ἄνθρωπος »ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρ»τυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' »αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. »Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς »τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ »ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ »παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα »Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἳ οὐκ ἐξ αἱ»μάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ »Θεοῦ ἐγεννήθησαν.» Κατὰ τοὺς λόγους τούτους τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου φῶς ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, εἶναι ὁ ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεὸν Θεὸς Λόγος, δι' οὗ ὁ κόσμος ἐγένετο, καὶ ὃν ὁ κόσμος οὐκ ἔγνω, ὃς ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια, ἤγουν εἰς τὸν ἑαυτοῦ λαόν, καὶ ὁ λαὸς οὗτος οὐκ ἐδέξατο αὐτόν, ἀλλ' ὡς ψευδομεσσίαν ὑπολαβὼν θανάτῳ σταυρικῷ ἀπέκτεινεν· ὅσοι δὲ ἐκ τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων ἔλαβον αὐτόν, οὗτοι ἀνεγεννήθησαν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγένοντο υἱοὶ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, οἵτινες καὶ ἐκήρυξαν αὐτὸν εἰς τὰ ἔθνη, καὶ συνέστησαν τὴν Ἐκκλησίαν, ἥτις ἔχει αὐτὸν θεμέλιον καὶ κεφαλήν. Ὅλον τὸ Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὸν ἔθνος παραδέχεται τὴν ἀνωτέρω μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, καὶ πιστεύει ἀδιστάκτως ὅτι φῶς ἀληθινόν, **ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον** ἐρχόμενον **εἰς** τὸν

κόσμον, εἶναι μόνος ὁ Χριστός, καὶ οὐδεὶς ἄλλος. Οἱ δὲ ἀλληλοφωτιζόμενοι Μασόνοι ἐν τῷ ἀποκρύφῳ ἀλληλοδιδακτικῷ αὐτῶν σχολείῳ διὰ τίνος φωτὸς φωτίζονται; Πρόδηλον ὅτι οὐ φωτίζονται διὰ τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου ἀληθινοῦ φωτὸς τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, διότι τὸ φῶς τοῦτο μισεῖ τὸ σκότος, καὶ φωτίζει ἐν τῷ φανερῷ ὅλην τὴν ὑφήλιον, καὶ οὐχ ἐν κρυπτῷ. Ἄρα οἱ Μασόνοι φωτίζονται ὑπὸ φωτὸς φύσει ἐναντίου εἰς τὸ ἀληθινὸν φῶς τοῦ Χριστοῦ, καὶ φῶς, ἐναντιούμενον εἰς τὸ ἀληθινὸν φῶς τοῦ Χριστοῦ, ἀναγκαίως ἐστὶ σκότος, ὃ φιλεῖ τὸ σκότος καὶ φεύγει πρὸ τοῦ φωτός. Ἀλληλοσκοτιζόμενοι δὲ οἱ Μασόνοι ὑπὸ τοῦ ἀληθινοῦ σκότους, ὅπερ ἀντίκειται εἰς τὸ φῶς, καὶ τὰς ὄψεις διαστρεφόμενοι, καλοῦσι τὸ σκότος φῶς, καὶ τὸ φῶς καλοῦσι σκότος, καί, λογοκλοποῦντες τὸν Εὐαγγελιστήν, λέγουσι ψευδῶς περὶ τοῦ ἑαυτῶν σκότους τὰ ἀληθεύοντα περὶ μόνου τοῦ ἀληθινοῦ φωτός. Ἐν ἄλλαις λέξεσι, διὰ τῆς λογοκλοπίας μετασχηματίζονται εἰς ἄγγελον φωτός, ἵνα καλύψωσι τὸ εἰδεχθὲς αὐτῶν σκότος, καὶ ἵνα ἀποπλανήσωσι τὸ πλῆθος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀνασύρουσι μικρὰν πτυχὴν τοῦ πέπλου των, καὶ δεικνύουσι μερικὰς τῶν ἀρχῶν, ἃς πρεσβεύουσιν, ἐξ ὧν καὶ ἀποδεικνύεται ἡ εἰδεχθὴς καὶ σατανικὴ καὶ ἀντιχριστιανικὴ αὐτῶν φύσις. Διότι, λέγοντες ὅτι ἐργάζονται **«πρὸς τὸν ἀλληλοφωτισμὸν διὰ τοῦ ἀληθινοῦ φωτός, τοῦ πράγματι φωτίζοντος πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον,»** καὶ φοβούμενοι τὸ φῶς, καὶ κρυπτόμενοι εἰς τὸ ἀφανὲς σκότος, τί ἄλλο ἀποδεικνύουσιν ἢ ὅτι ἀλληλοσκοτίζονται οἱ ἄθλιοι, καὶ ἀποτυφλοῦνται διὰ τοῦ ἀληθινοῦ σκότους, ὃ φύσει ἀντίκειται εἰς τὸ ἀληθινὸν φῶς, καὶ ὅτι καλοῦσι τὸ σκότος φῶς, καὶ τὸ φῶς σκότος, καὶ μετασχηματίζονται εἰς ἄγγελον φωτός, ὡς οἱ δολοφόνοι μετασχηματίζονται εἰς φίλους ἐκείνων, οὓς θέλουσι νὰ δολοφονήσωσι; Ἔτι λέγουσι δολίως καὶ ὑποκριτικῶς καὶ ἀντιφατικῶς·

«Εἶνε μακρὰν τῶν κομματικῶν διαπληκτισμῶν, καὶ τὸ παράγγελμα τοῦ Θεανθρώπου «γίνεσθε εἰρηνοποιοὶ» ἐφαρμόζει ἐν μικρῷ σήμερον, αὔριον δ' ἴσως καὶ εἰς παγκόσμιον κλίμακα, καὶ θὰ φέρῃ αὐτὸς τὴν εἰρήνην τοῦ σύμπαντος κόσμου, καὶ οὐχὶ ἄξεστοι κληρικοί, ἄλλα κηρύττοντες, καὶ ἄλλα πράττοντες, διότι τὸ χριστεπώνυμον ποίμνιον ἐν πολλοῖς τυγχάνει λυκοφύλακτον !»

Ὅτι σήμερον τὸ χριστεπώνυμον ποίμνιον ἐν πολλοῖς τυγχάνει λυκοφύλακτον καὶ ὅλως ἀφύλακτον, τοῦτο δυστυχῶς ἀληθεύει, καὶ διὰ τοῦτο αὐξάνει ἡ λυκοειδὴς ἀδελφότης τῶν Μασόνων, διαφθείρεται δὲ καὶ διασκορπίζεται ἡ ἀδελφότης τῶν προβάτων, ἐξ ὧν τρέφεται καὶ

αὐξάνει ἀκωλύτως ἡ γενεὰ τῶν λύκων. Ὅτι δὲ ἄξεστοι κληρικοί, ἄλλα κηρύττοντες καὶ ἄλλα πράττοντες, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φέρωσι τὴν εἰρήνην τοῦ σύμπαντος κόσμου, καὶ τοῦτο ἀλήθεια προφανεστάτη, ἣν οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ. Ἀλλ' ὅτι ὁ ἀντίχριστος Τεκτονισμὸς ἐφαρμόζει σήμερον ἐν μικρῷ τὸ παράγγελμα τοῦ Θεανθρώπου «γίνεσθε εἰρηνοποιοί,» αὔριον δ' ἴσως καὶ εἰς παγκόσμιον κλίμακα, καὶ ὅτι **«αὐτὸς θὰ φέρῃ τὴν εἰρήνην τοῦ σύμπαντος κόσμου,»** τοῦτο εἶναι ὑποκριτικὸν καὶ ἀντιφατικὸν καὶ δόλιον μέγα ψεῦδος, δι' οὗ ὁ σκότιος Τεκτονισμός, τὰ ἀντιχριστιανικὰ ἔργα τοῦ σκότους ἐργαζόμενος, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ὑπονομεύων, ἐπιχειρεῖ νὰ φανῇ εἰς τὸ πλῆθος ὅτι εἶναι οὐδὲν ἄλλο ἢ μαθητὴς τοῦ Θεανθρώπου, ἐν μικρῷ σήμερον ἐφαρμόζων τὸ παράγγελμα αὐτοῦ «γίνεσθε εἰρηνοποιοί,» αὔριον δ' ἴσως εἰς παγκόσμιον κλίμακα, καὶ ὅτι αὐτὸς θὰ φέρῃ τὴν εἰρήνην τοῦ σύμπαντος κόσμου, καὶ οὐχὶ ἄξεστοι κληρικοί, ἄλλα κηρύττοντες καὶ ἄλλα πράττοντες, οἷός ἐστιν ὁ Εὐγένιος Δεπάστας, καὶ ὁ συνάδελφος αὐτοῦ Προκόπιος, καὶ οἱ λοιποὶ συνοδικοί, οἵτινες, τὸν ποιμένα καὶ διδάσκαλον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπαγγελλόμενοι, οὐ μόνον ἐπιτρέπουσιν εἰς τοὺς Μασόνους νὰ προσηλυτίζωσι τοὺς Ὀρθοδόξους Χριστιανοὺς εἰς τὴν ἑαυτῶν αἵρεσιν καὶ πλάνην ἐναντίον τοῦ θεμελιώδους νόμου τοῦ Κράτους καὶ τοῦ ὅρκου τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ αὐτοί, ἔσωθεν ὄντες Μασόνοι καὶ τέκτονες καὶ οἰκοδόμοι τοῦ ναοῦ τοῦ Διαβόλου, ἔξωθεν φαίνονται ἀρχιερεῖς τοῦ Χριστοῦ, καὶ οἰκοδόμοι τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ! Βαβαὶ τῆς ὑποκρισίας τῶν Τεκτόνων τούτων!!! Βεβαίως διὰ τοιούτων ὑποκριτῶν, κρημνιζόντων καὶ οὐχὶ οἰκοδομούντων τὴν Ἐκκλησίαν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κατορθωθῇ τὸ ἔργον καὶ ὁ τελικὸς σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἡ σωτηρία πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ ἡ παγκόσμιος εἰρήνη. Ἀλλὰ τοῦτο τὸ φύσει ἀκατόρθωτον διὰ τῶν Μασόνων, οἵτινες ὑποκρίνονται τὸν ἀρχιερέα καὶ ποιμένα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεανθρώπου, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ κατορθωθῇ διὰ τῶν Μασόνων, οἵτινες ὑποκρίνονται τὸν εἰρηνοποιὸν μαθητὴν τοῦ Θεανθρώπου, καὶ σήμερον μὲν εἰρηνοποιοῦσιν ἐν μικρῷ, αὔριον δ' ἴσως εἰρηνοποιήσουσι τὸν σύμπαντα κόσμον; Ἡ φανερὰ αὕτη ἀντίφασις τί ἀποκαλύπτει εἰς τὸ πλῆθος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὁ Τεκτονισμὸς ἀνέσυρε ταύτην τὴν μικρὰν πτυχὴν τοῦ πέπλου του, ὅπως ἅπαξ διὰ παντὸς τεθῇ φραγμὸς εἰς καλογηρικὰς ἐνεργείας; Ἀποκαλύπτει τὴν δολίαν στρατηγικὴν τοῦ Διαβόλου, ὅστις διῄρεσε τοὺς Μασόνους εἰς δύο μέρη, καὶ τὸ μὲν ἔθετο ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπὶ τῆς ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ ἀφῆκεν ἐκτὸς αὐτῆς εἰς προσηλυτισμὸν τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Τοὺς ἔσωθεν τῆς

Ἐκκλησίας Μασόνους, φαινομένους δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ποιμένας τῶν προβάτων, διέταξεν ὁ Διάβολος νὰ διαβάλωσιν ἐπισήμως τὸν τῆς Ὀρθοδοξίας Διδάσκαλον Ἀπ. Μακράκην καὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ὡς αἱρετικούς, ἵνα μὴ προσέχῃ ὁ λαὸς εἰς τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν, νὰ διαδίδωσι δὲ λόγῳ καὶ ἔργῳ ὅτι ἡ Μασονία εἶναι ἑταιρεία φιλανθρωπική, μηδένα ἔχουσα ἀντιθρησκευτικὸν σκοπόν, καὶ ὅτι οἱ λεγόμενοι Μασόνοι ἢ ἐλεύθεροι Τέκτονες εἶναι χριστιανικώτατοι ἄνθρωποι, εἰρηνοποιοί, ἀγαπῶντες τὸν πλησίον, καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας στηρίγματα! Τοιαύτη τεκτονικὴ καὶ σατανικὴ ἐργασία ἐκ τῶν ἔσωθεν τῆς Ἐκκλησίας Μασόνων, φαινομένων δὲ ἀρχιερέων καὶ ποιμένων τῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ, μεγάλως εὐκολύνει τοὺς ἔξωθεν τῆς Ἐκκλησίας Μασόνους, τοὺς Μασόνους τῶν στοῶν καὶ τῆς μεγάλης ἀνατολῆς εἰς τὸ προσηλυτίζειν τοὺς Χριστιανοὺς εἰς τὸν Μασονικὸν ἀρχιτέκτονα, καὶ κατακρημνίζειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ παγκοσμίου ναοῦ τοῦ Διαβόλου. Ἰδοὺ ἡ στρατηγικὴ τοῦ Διαβόλου, ἣν ἀποκαλύπτει ἡ προφανὴς ἀντίφασις καὶ δολία ὑποκρισία τῶν Μασόνων, οἵτινες, ὑποκρινόμενοι τὸν εἰρηνοποιὸν μαθητὴν τοῦ Θεανθρώπου, καταγγέλλουσιν εἰς τὸ πλῆθος τοὺς συναδέλφους αὐτῶν ἀρχιερεῖς ὡς προβατοσχήμους λύκους, ὡς ἀξέστους κληρικούς, ἄλλα κηρύττοντας καὶ ἄλλα πράττοντας, ἵνα πείσωσι τὸ πλῆθος, πρὸς ὃ ἀποκαλύπτουσι μέρος ὧν πρεσβεύουσιν ἀρχῶν, ὅτι αὐτοὶ ἐργάζονται σήμερον ἐν μικρῷ τὸ εἰρηνοποιὸν τοῦ Θεανθρώπου ἔργον, αὔριον δ' ἴσως εἰς παγκόσμιον κλίμακα, καὶ ὅτι αὐτοὶ θὰ φέρωσι τὴν εἰρήνην τοῦ σύμπαντος κόσμου πρὸς δόξαν τοῦ Μ. Α. Τ. Σ. καὶ ἀτιμίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, «καὶ οὐχὶ ἄξεστοι κληρικοί, ἄλλα κηρύττοντες καὶ ἄλλα πράττοντες, διότι τὸ χριστεπώνυμον ποίμνιον ἐν πολλοῖς τυγχάνει λυκοφύλακτον!»

Ἀλλ' αὐτοὶ οἱ ἄξεστοι κληρικοί, οἱ ἄλλα κηρύττοντες καὶ ἄλλα πράττοντες, οἱ ἔσωθεν λύκοι καὶ ἔξωθεν πρόβατα, καὶ δυστυχῶς φύλακες τοῦ χριστεπωνύμου ποιμνίου, δὲν εἶναι ἀδελφοὶ Μασόνοι; ὁ ἀρχιεπίσκοπος Χαλκίδος Εὐγένιος Δεπάστας, καὶ νῦν μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μαρτυρεῖται ὑπὸ Μασονικοῦ στόματος διὰ τῆς «Πελοποννήσου» τῶν Πατρῶν ὅτι ἀνῆκε καὶ ἀνήκει εἰς τὴν Μασονικὴν στοάν, καὶ ὅτι ὁ λίβελλος, ὃν ἔδωκε κατὰ τῆς Μασονίας, ἵνα λάβῃ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν τῆς Χαλκίδος, ἦν ψευδέστατος καὶ ὑποκριτικώτατος· διότι ἡ ἠθικὴ τῶν Μασόνων τὸ ψεύδεσθαι καὶ ὑποκρίνεσθαι καὶ ἐξαπατᾷν τοὺς βεβήλους θεωρεῖ ὡς ἀρετὴν καὶ οὐχὶ ὡς κακίαν. Ὁ μητροπολίτης Προκόπιος, τοὺς Μασόνους κηδεύων ὡς χριστιανούς, καὶ τὸν λυκοποιμένα

Εὐγένιον ἢ Δυσγένιον ὡς συνάδελφον ἀναγνωρίζων καὶ συλλειτουργὸν καὶ συνεργόν, ἀποδεικνύεται καὶ αὐτὸς Μασόνος, ἤγουν οἰκοδόμος τοῦ ναοῦ τοῦ Διαβόλου, καὶ χρημνιστὴς τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ. Οἱ ἄλλοι τρεῖς συνοδικοί, μετὰ τὰς ἀποκαλύψεις ταύτας σιωπῶντες, καὶ μὴ διαμαρτυρόμενοι κατὰ τῶν φανερῶν λυκοποιμένων, καὶ αὐτοὶ ὅμοιοι συναποδεικνύονται. Ἄρα οἱ ἄξεστοι κληρικοί, οὓς τὸ ἐν Ἀθήναις κέντρον τοῦ ἑλληνικοῦ Τεκτονισμοῦ καταγγέλλει εἰς τὸ πλῆθος ὡς λυκοποιμένας καὶ φύλακας τοῦ χριστεπωνύμου ποιμνίου, διὰ Μασονικῶν μαρτυριῶν ἀποδεικνύονται μέλη τῆς Μασονικῆς ἀδελφότητος, ἰσότητος, καὶ ἐλευθερίας, ὑπὲρ τοῦ Μασονισμοῦ καὶ κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐργαζόμενα. Ἀλλ' οἱ ἀναγκασθέντες ὑπὸ τῆς ἐγκυκλίου νὰ ἀνασύρωσι πρὸς τὸ πολὺ πλῆθος μικρὰν πτυχὴν τοῦ πέπλου των, καὶ νὰ δείξωσι μερικὰς ὧν πρεσβεύουσιν ἀρχῶν, νομίζουσιν ὅτι τὸ πλῆθος τοῦτο ἀγνοεῖ ὅτι οἱ καταγγελλόμενοι ἄξεστοι κληρικοὶ καὶ λυκοποιμένες εἶναι ἀδελφοὶ Μασόνοι, σύμμαχοι καὶ συνεργοὶ τῶν Μασόνων τῶν Στοῶν καὶ τῆς μεγάλης Ἀνατολῆς. Ἐπὶ δὲ τῆς ὑποθετικῆς ταύτης ἀγνοίας στηριζόμενοι, λέγουσιν εἰς τὸ πολὺ πλῆθος· «Εἶναί ποτε δυνατὸν οἱ ἄξεστοι οὗτοι κληρικοί, οὓς καὶ ὑμεῖς βλέπετε, οἱ ἄλλα κηρύττοντες καὶ ἄλλα πράττοντες, οἱ ἔσωθεν λύκοι καὶ ἔξωθεν πρόβατα, εἶναί ποτε δυνατὸν νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὸ ἔργον τοῦ Θεανθρώπου, ἤγουν τὴν εἰρήνην τοῦ σύμπαντος κόσμου;» Οὐχὶ βέβαια, θὰ ἀποκριθῇ τὸ πλῆθος εἰς τοιαύτην ἐρώτησιν. «Ἐλπίσατε λοιπὸν εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐλευθέρους Τέκτονας, οἵτινες εὑρισκόμεθα μακρὰν τῶν κομματικῶν διαπληκτισμῶν, καὶ ἐργαζόμεθα κατὰ τὸ παράγγελμα τοῦ Θεανθρώπου γίνεσθε εἰρηνοποιοί, καὶ σήμερον μὲν ἐν μικρῷ εἰρηνοποιοῦμεν τοὺς διαμαχομένους ἐν μέσῳ ἡμῶν Ἕλληνας, ἐκ τῶν κομμάτων εἰς τὴν εἰρηνοποιὸν Μασονίαν πολλοὺς προσελκύοντες, αὔριον δ' ἴσως καὶ εἰς παγκόσμιον κλίμακα, καὶ ἡμεῖς θὰ φέρωμεν εἰς πέρας τὸ ἔργον τῆς παγκοσμίου εἰρήνης.»

Ταῦτα ῥητορεύουσιν οἱ Μασόνοι τοῦ κέντρου πρὸς τὸ πολὺ πλῆθος, ἵνα κερδήσωσι τὴν εὔνοιαν αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Τεκτονισμοῦ τῶν Στοῶν, νομίζοντες ὅτι τὸ πλῆθος τοῦτο ἀγνοεῖ τὸ στρατηγικὸν σχέδιον τοῦ ἀρχιτέκτονος πάντων τῶν κακῶν Διαβόλου, νὰ κατακρημνίσῃ ὅσον τάχιον τὴν ἐν Ἑλλάδι Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν διὰ Μασόνων, φαινομένων ἀρχιερέων τοῦ Θεανθρώπου, καὶ διὰ Μασόνων, φαινομένων μαθητῶν εἰρηνοποιῶν τοῦ Θεανθρώπου, καὶ ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης ἐργαζομένων. Ἀλλά, τοῦ διαβολικοῦ σχεδίου ἀποκαλυπτομένου διὰ τῆς ὑποκριτικῆς καὶ ἀντιφατικῆς μεγαλαυχίας τῶν Μασόνων, ἡ ἀπόπειρα ναυαγεῖ, καὶ τὸ πολὺ πλῆθος, φωτιζόμενον διὰ τοῦ ἀληθινοῦ

φωτός, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, θὰ ἐννοήσῃ τί ὀφείλει νὰ πράξῃ, ἵνα σωθῇ ἐκ τῶν λύκων καὶ τῶν λῃστῶν, ἐξ ὧν κινδυνεύει ἡ ὕπαρξις αὐτοῦ ὡς ἔθνους Χριστιανικοῦ καὶ Ὀρθοδόξου, προορισμὸν ἔχοντος νὰ προαγάγῃ τὸ ἀνθρωποσωτήριον ἔργον τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ φέρῃ ἐπὶ τῆς γῆς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τὴν καταργοῦσαν πᾶσαν τὴν ὑπάρχουσαν ἕως σήμερον ἐξουσίαν τοῦ πλάνου Διαβόλου.

Ἔτι εἰς φωτισμὸν τοῦ πλήθους οἱ ἀλληλοφωτιζόμενοι Μασόνοι ἐν τῷ ἀποκρύφῳ ἀλληλοδιδακτικῷ αὐτῶν σχολείῳ, καὶ τὴν ἀμάθειαν καταπολεμοῦντες ὑφ᾽ ἁπάσας αὐτῆς τὰς μορφάς, λέγουσι καὶ τὰ ἑξῆς λίαν φωτιστικὰ καὶ τῆς ἀμαθείας αὐτῶν ἀποδεικτικά.

«Ἐν ᾧ ὁ Τεκτονισμὸς ἵσταται παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς τε πολιτείας καὶ τῆς ἐκκλησίας, καὶ πράττει ἔργα, ἅτινα οὐδετέρα αὐτῶν θὰ κατώρθου διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους, ὧν τινες μάλιστα μετ᾽ ὀλίγον θὰ ἐκτυλιχθῶσι δημοσίως, ὅπως ἀποδείξωσι τὰ ἁγνὰ καὶ τὰ ἀφιλοκερδῆ αἰσθήματα τοῦ Ἱεράρχου Πατρῶν, ἅτινα τῷ ὑπηγόρευσαν νὰ κηρύξῃ τὸν παρόντα γελοῖον πόλεμον ἐναντίον τῶν ἐλευθέρων Τεκτόνων. . . . . .»

Σαφέστατα ἀπεδείχθη ἐν τοῖς προηγουμένοις ὅτι καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐστὶ τεκτονισμὸς καὶ οἰκοδομὴ ἐκ λίθων ἐμψύχων τοῦ ναοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ὃς ἔθετο τὸν Χριστὸν θεμέλιον τῆς οἰκοδομῆς ταύτης, καθ᾽ ἧς ἀντιστρατεύονται αἱ δυνάμεις τοῦ Ἅδου. Ὁ δὲ Τεκτονισμὸς τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐλευθέρων Τεκτόνων εἶναι ἀντιτεκτονισμός, ἀντιστρατευόμενος κατὰ τοῦ θείου τεκτονισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, διότι οἰκοδομεῖ ἐν τῷ σκότει τὸν παγκόσμιον ναὸν τοῦ Διαβόλου, ὅστις ἀπ᾽ ἀρχῆς ἀντιπράττει καὶ ἀντενεργεῖ ποικιλοτρόπως καὶ πολυμηχάνως κατὰ τοῦ ἀνθρωποσωτηρίου ἔργου τοῦ Θεοῦ, κατὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς Ἐκκλησίας. Ἱστάμενος λοιπὸν ὁ ἀντιτεκτονισμὸς τοῦ Διαβόλου παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ τεκτονισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τί ἐργάζεται; Κρημνίζει τὴν οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ οἰκοδομεῖ διὰ τῶν λίθων αὐτῆς τὸν ναὸν τοῦ ἀρχιτέκτονος τῶν κακῶν Διαβόλου, πρὸς εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐπίτευξιν τῆς βαθμιαίας καὶ εἰρηνικῆς χειραφετήσεως αὐτῆς! Ἀλλ᾽ ἐν Ἑλλάδι ὁ κρημνισμὸς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ταυτίζεται καὶ πρὸς τὸν κρημνισμὸν τοῦ θεμελιώδους νόμου τῆς πολιτείας, καὶ ὁ κρημνισμὸς Ἐκκλησίας τε καὶ πολιτείας οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ὄλεθρος ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, ὅπερ οὐδεμίαν ἄλλην ἔχει ἀποστολὴν ἢ νὰ κρατῇ καὶ νὰ διαδίδῃ τὸν Ὀρθόδοξον Χριστιανισμὸν πρὸς σωτηρίαν ἑαυτοῦ πρῶτον, καὶ

πρὸς σωτηρίαν τῶν ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας πλανωμένων λαῶν καὶ ἐθνῶν. Ἱστάμενος λοιπὸν ὁ Μασονικὸς Τεκτονισμὸς παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς τε πολιτείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας, κρημνίζει ἀμφοτέρας ἀφανῶς τε καὶ λαθραίως ἐπ' ὀλέθρῳ ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ τοιοῦτον κατόρθωμα βεβαίως οὐδεὶς ἄλλος ἠδύνατο νὰ κατορθώσῃ ἢ ὁ Τεκτονισμὸς τοῦ σκότους, ἀφιέμενος ἐλεύθερος εἰς τὸ κρημνίζειν καὶ οἰκοδομεῖν παρά τε τῶν ἀρχόντων τῆς πολιτείας, καὶ παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς Ἐκκλησίας μητροπολίτου καὶ τῶν συνοδικῶν ἀρχιερέων. Ἀλλὰ καὶ κατ' ἄλλην ἀναλογίαν ἡ τῶν Μασόνων ἀδελφότης, ἰσότης καὶ ἐλευθερία ἀναλογεῖ ἢ ὁμοιάζει πρὸς τὴν ἀδελφότητα, ἰσότητα καὶ ἐλευθερίαν τῶν προβατοφάγων λύκων· ἡ δὲ τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ἀναλογεῖ πρὸς τὴν ἀδελφότητα, ἰσότητα καὶ ἐλευθερίαν τῶν προβάτων. Ἱσταμένη λοιπὸν ἡ ἀδελφότης τῶν λύκων παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς ἀδελφότητος τῶν προβάτων, τί ἐργάζεται ; Τρώγει τὰ πρόβατα πρὸς συντήρησιν καὶ αὔξησιν καὶ πολλαπλασιασμὸν ἑαυτῆς, ἀπώλειαν δὲ τῶν προβάτων. Καυχώμενοι δὲ διὰ τὸ τοιοῦτον κατόρθωμα, λέγουσι·

«Ἄς μὴ τρομάζῃ ὁ πανιερώτατος φοβούμενος μήτοι τὸ ποίμνιόν του καταφάγῃ ὁ Τεκτονισμός· διότι οὗτος, καὶ ἄκοντος αὐτοῦ, θὰ μεγαλυνθῇ· καὶ ἀπόδειξις ὅτι κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου τὸν διωγμὸν ἐναντίον τῶν ἐλευθέρων τεκτόνων ἐν ἔτει 1869 ὅλοι οἱ ἐν Ἑλλάδι Τέκτονες ἦσαν δὲν ἦσαν 70, καὶ σήμερόν εἶσι μυριάκις τόσοι . . .»

Ἀλλ' ἡ μεγάλη αὕτη πρόοδος τοῦ σατανικοῦ Τεκτονισμοῦ ἐν Ἑλλάδι δὲν ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν μεγάλην ὀπισθοδρόμησιν καὶ κατάπτωσιν τοῦ Ἔθνους καὶ τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων ; Διότι ὁ Μασονισμὸς ἐν Ἑλλάδι εἶναι καθὼς ὁ καρκίνος ἐν τῷ σώματι· καὶ καθ' ὅσον τρέφεται καὶ μεγεθύνεται ὁ καρκίνος, κατὰ τοσοῦτον καὶ τὸ σῶμα φθίνει καὶ ἐξασθενεῖ. Ἄρα αἰτία τῆς ἐξασθενήσεως καὶ τῆς καταπτώσεως τοῦ Ἔθνους ἡ ἐν αὐτῷ πρόοδος τοῦ σατανικοῦ Τεκτονισμοῦ, ὅστις εἶναι ὁ φυσικὸς σύμμαχος τῶν Τούρκων καὶ ὁ δολοφόνος τῆς Ἑλλάδος· διότι ψυχὴ καὶ ζωὴ τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὁ Ὀρθόδοξος Χριστιανισμός, δι' οὗ ἔζησεν ὑπὸ τὴν δουλείαν τετρακόσια σχεδὸν ἔτη, δι' οὗ ἐν μέρει ἀπετίναξε τὸν δούλιον ζυγόν, καὶ δι' οὗ ἐλπίζει τὴν τελείαν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀνατολῇ ἀποκατάστασιν. Ταύτην δὲ τὴν ψυχὴν δολίως φονεύει ὁ Τεκτονισμός, ὑποκρινόμενος τὸν φίλον καὶ σύμμαχον τῆς Ὀρθοδοξίας, καὶ προστατευόμενος παρὰ τοὺς κειμένους νόμους οὐχὶ μόνον ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ μητροπολίτου Προκοπίου, καὶ τῆς λεγομένης Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας

τῆς Ἑλλάδος. Ἄρα ὁ Τεκτονισμὸς δολοφονεῖ τὴν Ἑλλάδα, τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, καὶ προσφέρει εἰς τοὺς φυσικοὺς ἐχθροὺς τῶν Ἑλλήνων τὴν ὑπερτάτην ὑπηρεσίαν. Φέρε γὰρ ἐρωτήσωμεν, διὰ τίνα αἰτίαν αἰσχρῶς τε καὶ ἀτίμως ἡττήθη ἐσχάτως ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ὑπὸ τῶν Τούρκων; Διότι δὲν εἶχε πίστιν εἰς τὸν Χριστόν, ὡς αὐτὴν εἶχον οἱ ἀγωνισταὶ τοῦ 1821, καὶ δὲν ἐπεκαλέσθη τὴν βοήθειαν αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ, διὰ τοῦτο κατελήφθη ὑπὸ πανικοῦ, καὶ ἔφευγε, μηδενὸς διώκοντος. Λοιπόν, τῆς ἀπιστίας εἰς τὸν Χριστὸν οὔσης αἰτίας τῆς αἰσχρᾶς καὶ ἀτίμου ἥττης, τῆς δὲ ἀπιστίας αἰτίου ὄντος τοῦ Τεκτονισμοῦ τοῦ ἀρχιτέκτονος Διαβόλου, συνάγεται ὅτι ὁ Τεκτονισμὸς ἐγένετο αἰτία τῆς αἰσχρᾶς καὶ ἀτίμου ἥττης τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, καὶ ὁ Τεκτονισμὸς ἐν τῷ πολέμῳ, ὡς φυσικὸς σύμμαχος τῶν Τούρκων, συνετέλεσεν εἰς τὰς δι' αὐτοὺς ἐνδόξους νίκας. Ἄρα ὁ Τεκτονισμὸς εἶναι ὁ φυσικὸς σύμμαχος τῶν Τούρκων καὶ ὁ δόλιος δολοφόνος τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ διὰ τοῦτο ἡ μεγάλη αὐτοῦ πρόοδος, δι' ἣν καυχᾶται, ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν μεγάλην κατάπτωσιν καὶ ἐξασθένησιν τοῦ Ἔθνους καὶ τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων. Ἔπειτα λέγουσι:

«Ἡμεῖς οἱ ἐλεύθεροι Τέκτονες ἀγαπῶμεν τὴν θρησκείαν μας καὶ τὴν πατρίδα μας πολὺ περισσότερον μερικῶν κληρικῶν, ἀληθῶν λύκων τοῦ λαοῦ, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι δὲν καταφεύγομεν εἰς ἀνοσίους ρεκλάμας, ἡσύχως δὲ καὶ χρησίμως ἐπιτελοῦμεν ἕκαστος τὸ εἰς αὐτὸν λαχὸν καθῆκον.»

Πατρὶς τῶν ἐλευθέρων Τεκτόνων εἶναι ἡ Στοά, καὶ θρησκεία αὐτῶν ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ναοῦ τοῦ ἀρχιτέκτονος πάντων τῶν κακῶν Διαβόλου. Ὅτι λοιπὸν ἀγαπῶσι τὴν Στοὰν καὶ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ τοῦ Διαβόλου πολὺ περισσότερον ἢ ὅσον μερικοὶ κληρικοί, ἀληθεῖς λύκοι τοῦ λαοῦ, οἷος ὁ Εὐγένιος Δεπάστας καὶ ὁ συνάδελφος αὐτοῦ μητροπολίτης Προκόπιος, ἀγαπῶσι τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ὀρθοδοξίαν, τοῦτο ὡς ἀληθὲς παραδεχόμεθα. Ἀλλὰ τὸ ἐν Ἀθήναις Τεκτονικὸν κέντρον ὁμιλεῖ πρὸς τὸ πολὺ πλῆθος, καὶ θέλει νὰ πιστεύσῃ ὅτι καὶ οἱ ἐλεύθεροι Τέκτονες ἀγαπῶσι τὴν πατρίδα των, ἤγουν τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὴν θρησκείαν των, ἤγουν τὴν Ὀρθόδοξον θρησκείαν ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλ' ἡ ἀγάπη αὕτη τῶν χειλέων εἶναι ὁμοία πρὸς τὸ φίλημα τοῦ προδότου Ἰούδα, εἶναι δόλος, δι' οὗ οἱ ἐλεύθεροι Τέκτονες ἐπιχειροῦσι νὰ δολοφονήσωσι τὴν γεννήσασαν αὐτοὺς πατρίδα, ἣν ἀγαπῶσιν, ὡς οἱ λύκοι ἀγαπῶσι τὰ πρόβατα. Ταύτην δὲ αὐτῶν τὴν δολίαν ὑποκρισίαν, καίτοι ἐκ τῶν προειρημένων σαφῶς ἀποδεδειγμένην, πάλιν ὀφείλομεν νὰ ἀποδείξωμεν δι' ἀναντιρρήτων λόγων, ἵνα μείνωσιν ἀνα-

πολόγητοι καὶ κατησχυμένοι ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ὅπερ θέλουσι νὰ ἀποπλανήσωσι πρὸς καταστροφὴν αὐτοῦ.

Ἰσχυρίζονται οἱ Μασόνοι ὅτι ὁ Μασονισμὸς δὲν εἶναι θρησκεία οὐδὲ πολέμιος τῶν ἐπικρατουσῶν θρησκειῶν, ὅτι, δεχόμενος ἀνθρώπους πάσης φυλῆς καὶ πάσης θρησκείας, ἀφίησιν ἕκαστον ἐλεύθερον νὰ πρεσβεύῃ καὶ νὰ τηρῇ ἣν ἔχει θρησκείαν, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια. Ἀλλ' ἐρωτῶμεν αὐτούς, ὁ Χριστιανισμὸς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι θρησκεία, ἢ δὲν εἶναι; Εἶναι, λέγουσι, καὶ ἀγαπῶσιν αὐτήν, λέγοντες· «Ἡμεῖς οἱ ἐλεύθεροι Τέκτονες ἀγαπῶμεν τὴν θρησκείαν μας.» Φέρε νῦν ἐρωτήσωμεν, τίνα ἔχει συστατικὰ ἡ Ὀρθόδοξος Χριστιανικὴ ἡμῶν θρησκεία; Ἔχει τὸν Θεὸν καὶ τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ τὸν ἔμψυχον, ἤγουν τὴν Ἐκκλησίαν, ἧς θεμέλιον καὶ κεφαλὴ ὁ Χριστός. Ἄρα τὰ οὐσιώδη συστατικὰ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας εἶναι ὁ Θεὸς καὶ ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ, ἤγουν ἡ Ἐκκλησία. Ἀλλὰ καὶ τοῦ Μασονισμοῦ τὰ οὐσιώδη συστατικὰ εἶναι ὁ Θεός, ὃν αὐτοὶ καλοῦσι Μ. Α. Τ. Σ., καὶ ὁ ναὸς αὐτοῦ, ὃν οἰκοδομοῦσιν ἐκ τῶν βεβήλων ὀπαδῶν τῶν ἄλλων θρησκειῶν καὶ ἀκατεργάστων λίθων. Ἄρα καὶ ὁ Μασονισμὸς εἶναι θρησκεία, διότι ἔχει τὰ αὐτὰ οὐσιώδη συστατικά, ἅτινα ἔχει καὶ ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία. Ἂν ὁ Μασονισμός, ἔχων Θεὸν καὶ ναὸν καὶ οἰκοδόμους τοῦ ναοῦ, δὲν εἶναι θρησκεία, τότε καὶ ὁ Χριστιανισμός, τὰ αὐτὰ ἔχων συστατικά, Θεὸν καὶ ναὸν καὶ οἰκοδόμους, δὲν εἶναι θρησκεία. Ἄρα, δι' ὃν λόγον ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι θρησκεία, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ὁ Μασονισμὸς εἶναι θρησκεία, ἀλλὰ θρησκεία ἀντιχριστιανική, διότι τὰ συστατικὰ αὐτῆς εἶναι φύσει ἐναντία τῶν συστατικῶν τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας. Ὁ Θεὸς τοῦ Μασονισμοῦ ἀντίκειται εἰς τὸν Θεὸν τοῦ Χριστιανισμοῦ, καὶ ἡ ἐν τῇ σκοτίᾳ οἰκοδομὴ τοῦ ναοῦ τῆς Μασονίας ἀντίκειται εἰς τὴν ἐν τῷ φωτὶ οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ἀποδεικνυομένου λοιπὸν λογικῶς καὶ ἀναντιρρήτως ὅτι καὶ ὁ Μασονισμός ἐστι θρησκεία, καὶ θρησκεία ἀντιχριστιανική, φύσει ἐχθρικὴ καὶ πολεμία τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐπικρατούσης Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς θρησκείας, οἱ ἐν Ἑλλάδι ἐλεύθεροι Τέκτονες πῶς εἶναι δυνατόν, ἀγαπῶντες τὴν ἀντιχριστιανικὴν θρησκείαν τοῦ Μασονισμοῦ καὶ ὑπὲρ αὐτῆς ἐργαζόμενοι, νὰ ἀγαπῶσι καὶ τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν τῆς πατρίδος των, καὶ νὰ στηρίζωσιν αὐτήν, καθὼς καυχῶνται ἐνώπιον τοῦ πλήθους, λέγοντες· «**Τί θὰ ἔλεγεν ὁ Σεβασμιώτατος, ἂν ἐμάνθανεν ὅτι πολλοὶ καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχιερέων καὶ τοῦ Μητροπολίτου κάλλιστοι φίλοι καὶ στηρίγματα τῆς ὀρθοδοξίας εἰσὶν ἐλεύθεροι Τέκτονες;**» Θὰ ἔλεγεν ὅτι τοῦτο

είναι φυσικώς αδύνατον· διότι ο αντίχριστος, ο φυσικός εχθρός και πολέμιος του Χριστού, πώς δύναται να στηρίζη τον Χριστόν; Τί δε υμείς θα είπητε ενώπιον του πλήθους, όπως πείσητε αυτό ότι αγαπάτε την θρησκείαν σας και την πατρίδα σας, καθώς αγαπάτε και την αντιχριστιανικήν θρησκείαν του Μασονισμού, ήτις αποδεικνύεται δολοφόνος της θρησκείας σας και της πατρίδος σας; Η μόνη λογική και ευπρόσδεκτος υμών απολογία αύτη εστί. Να ομολογήσητε ότι επλανήθητε από οδού αληθείας, ότι, αγνοούντες την αντιχριστιανικήν φύσιν του Μασονισμού, εισήλθετε εν αυτώ, νομίζοντες ότι δι' αυτού υπηρετούνται τα γενικά συμφέροντα της ανθρωπότητος, και αυτής της πατρίδος, νομίζοντες ότι δεν είναι θρησκεία πολέμιος και ανατρεπτική της πατρίου ημών θρησκείας, καθώς διαλαλείται πανταχού· αλλά νυν, φωτιζόμενοι πράγματι υπό του αληθινού φωτός, ό φωτίζει πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον, και βλέποντες ότι ακουσίως πλανηθέντες επαγιδεύθημεν διά των ψευδών επαγγελιών του Μασονισμού, απαρνούμεθα αυτόν, αποπτύομεν αυτόν, και επανερχόμεθα εις τους κόλπους της μητρός ημών Εκκλησίας. Εάν ούτως απολογηθήτε, έσεσθε συγγνώμης άξιοι, και η κακή διαίρεσις του Έθνους εις ελευθέρους Τέκτονας και εις Ορθοδόξους Χριστιανούς γίνεται εκποδών επ' αγαθώ της πατρίδος, ην λέγετε ότι αγαπάτε· τουναντίον δέ, εάν και μετά τον γενόμενον έλεγχον της αντιχριστιανικής φύσεως του Μασονισμού επιμένητε, υπέρ αυτού εργαζόμενοι, και αυτόν αγαπώντες ως πατρίδα και ως θρησκείαν, και την πάτριον θρησκείαν δι' αυτού καταπολεμούντες, θα χαρακτηρισθήτε ως προδόται και δολοφόνοι της πατρίδος σας και της θρησκείας σας, και ως τοιούτοι καταδιώξει καταδιωχθήσεσθε, έως αν εξολοθρευθήτε, κακοί κακώς απολλύμενοι.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Αύτη η διά του «Λόγου» γενομένη απάντησις εις τα διά του «Εμπρός» της 14 Δεκεμβρίου δημοσιευθέντα υπό του εν Αθήναις Μασονικού κέντρου. Νυν δε προς τα ειρημένα επιλέγομεν και τα εξής.

Εάν οι εν Ελλάδι Μασόνοι επείσθησαν ότι ο Μασονισμός είναι πράγματι αντιτεκτονισμός και αντιχριστιανισμός, ότι είναι έργον δόλιον του απ' αρχής ανθρωποκτόνου Διαβόλου, αντιστρατευόμενον κατά του ανθρωποσωτηρίου έργου του Θεού, ήγουν της επί του Χριστού οικοδομηθείσης Εκκλησίας, ότι είναι σύμμαχος και συνεργός του

φυσικοῦ ἐχθροῦ καὶ πολεμίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, προδότης καὶ δολοφόνος τῆς Ἑλλάδος, ὅτι εἶναι θρησκεία ἀντιχριστιανικὴ μὴ ἀνεγνωρισμένη καὶ μὴ ἔχουσα ἐν Ἑλλάδι οὔτε δικαίωμα ὑπάρξεως, οὔτε δικαίωμα προσηλυτισμοῦ καὶ ἐπιβουλῆς κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας τοῦ Ἔθνους, ἐὰν ἐπείσθησαν περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ ἡμεῖς ἐσμεν πεπεισμένοι, ὀφείλουσι παρρησίᾳ νὰ ἀρνηθῶσι τὸν Μασονισμόν, καὶ νὰ διαλύσωσι τὰς ὑπαρχούσας Στοὰς καὶ τὴν μεγάλην ἀνατολήν, ἐπανερχόμενοι εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας, ἐξ ἧς ἀπεπλανήθησαν, δελεασθέντες ὑπὸ τῶν ψευδῶν τοῦ Μασονισμοῦ ἐπαγγελιῶν καὶ τῆς ἔξωθεν φαινομένης ἀγαθῆς αὐτοῦ φύσεως. Εἰ δὲ μένουσιν ἀμετάπειστοι, ὀφείλουσι νὰ ἀναιρέσωσι τοὺς λόγους, δι' ὧν ἡμεῖς ἀπεδείξαμεν τὸν Μασονισμὸν τοιοῦτον, οἷον αὐτὸν ὡρίσαμεν καὶ ἀπεδείξαμεν διὰ τῆς συγκρίσεως αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐν Ἑλλάδι Ὀρθόδοξον Χριστιανισμόν· ὀφείλουσι νὰ ὑποστηρίξωσι τὰς ἀρχάς, ἃς ἐπέδειξαν εἰς τὸ πλῆθος, ὅπως ἅπαξ διὰ παντὸς θέσωσι φραγμὸν εἰς τὰς κατ' αὐτῶν, ὡς λέγουσι, καλογηρικὰς ἐνεργείας, μὴ ἐννοοῦντες ὅτι ὁ Χριστιανισμός, ὡς ἀΐδιος ἀλήθεια, ἔργον ἔχει πολεμεῖν πᾶσαν τὴν ἐκ τοῦ Διαβόλου πλάνην, ὑφ' οἵαν δήποτε μορφὴν αὕτη ἐμφανίζεται, πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων. Ἐὰν δέ, ἅπαξ ἐξελθόντες εἰς τὴν δημοσιότητα, ὑποχωρήσωσι σιωπῶντες, ἡττημένοι καὶ κατῃσχυμένοι καὶ ἀναπολόγητοι ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἠλέγχθησαν, ἐξακολουθήσωσι δὲ τὸ ἀντιχριστιανικὸν καὶ ἐθνοφθόρον καὶ σκότιον ἔργον ἐργαζόμενοι, θὰ ἀποδείξωσιν, οὕτω πράττοντες, ὅτι οὐδένα λόγον ἔχουσιν ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν κακοπραγίας καὶ πλάνης, ὅτι ἑκουσίως καὶ ἐν ἐπιγνώσει προτιμῶσι τὸ κακὸν ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ, τὸ σκότος ἀντὶ τοῦ φωτός, τὸν ἀνθρωποκτόνον Διάβολον ἀντὶ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τὴν προδοσίαν καὶ τὴν δολοφονίαν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἀντὶ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς ἀναδείξεως αὐτῆς διὰ τοῦ ἀληθοῦς καὶ γνησίου Χριστιανισμοῦ, ὅς ἐστιν ἡμῖν πάτριος κληρονομία, καὶ μέγα καύχημα ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν λαῶν τῆς γῆς διὰ τὴν ἀγαθὴν αὐτοῦ φύσιν. Ἀφοῦ δὲ σχηματισθῇ κοινὴ γνώμη καὶ καθολικὴ πεποίθησις εἰς ὅλον τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος περὶ τῆς ἀντιχριστιανικῆς φύσεως τοῦ Τεκτονισμοῦ, καὶ περὶ τῆς ὀλεθρίου αὐτοῦ ἐπιδράσεως ἐπὶ τῶν πραγμάτων τοῦ Ἔθνους, ἀφοῦ πάντες πεισθῶσιν ὅτι οἱ ἐν Ἑλλάδι ἐξ Ἑλλήνων καὶ Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων γενόμενοι ἐλεύθεροι Τέκτονες οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ προδόται καὶ δολοφόνοι τῆς πατρίδος, τότε ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, καὶ λήψονται ἐνδίκως τῆς ἑαυτῶν κακίας τὰ ἐπίχειρα, τὸν ἄτιμον θάνατον τῶν προδοτῶν καὶ δολοφόνων τῆς ἑαυτῶν πατρίδος, κακοὶ κακῶς ἀπολλύμενοι. Μακροθυμεῖ ὁ Θεὸς καὶ δίδωσι καιρὸν μετανοίας τοῖς πλανωμένοις καὶ κακῶς πράττουσιν, ἀλλ' ἔρχεται ἐπὶ τέλους ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.